AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Društva sv. Družine.

ŠTEVILKA 16. JOLIET, ILLINOIS, 22. JANUARJA 1915 LETNIK XXIV.

Le malo bojevanja na evropskih bojiščih.

Na Poljskem ne morejo niti Nemci, niti Rusi naprej, a se baje zbirajo na odločilne bitke. V Galiciji grmijo veliki topovi in napredujejo Avstrijci. Na Ogrskem so Rusi zaustavljeni. Nemci spuščajo bombe na angleška mesta.

Ali se misli cesar Franc Jožef res odpovedati prestolu?

London, 20. jan. — Brzojavka iz Rima listu "Daily News" pravi, da je cesar Franc Jožef, predočujoč si nevarnost ločitve vladarstva na Ogrskem v sedanjem času, sklenil odpovedati se. Prejkone v svrho, da donese to novico nemškemu cesarju, je nadvojvoda Karel Franc, avstrijski prestolonaslednik, odpotoval nocoj iz Dunaja v nemški vojni glavni stan, kjer se nahaja sedaj nemški cesar.

(Brzojavke iz Dunaja v torek zvečer so poročale, da vesti o ogrskih uporih niso resnične in da na Dunaju ni bilo izgredov, niti trpljenja vsled lakote.)

Dunaj, 18. jan. (Čez Amsterdam in London.) — Avstrijsko uradno naznanilo, izdano tukaj danes, pravi:

"Severno od Visle se ni pripetilo nič novega.

"Na višinah vzhodno od Zakliczyna v Galiciji je naše topništvo s svojim zelo izdatnim koncentričnim streljanjem prisililo Ruse k umiku iz nekaterih njihovih prvih okopov. Nazadnje je moral sovražnik opustiti svoje okope v raztegu šestih kilometrov ob svoji fronti in se umekniti v neredu ob izdatnem streljanju naših topov in strojnih pušk do najbližje linije na višinah. Zaplenili smo znatno množino vojnih potrebščin.

"Na ostalih točkah bojne črte v zapadni Galiciji je prišlo samo do bojev s topovi.

"V Karpatih je bilo bojevanje neznatno, samo med patrolami."

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 18. jan. — Nemško vojno ministrstvo je danes izdalo sledeče uradno naznanilo:

"Položaj v Vzhodni Prusiji je ostal neizpremenjen. Na severnem Poljskem so Rusi poskušali prodreti čez neki pritok reke Wkre, blizu Radzanowa, a so bili odbiti. Nič važnega se ni pripetilo ob reki Vistuli."

Rusko uradno naznanilo.

Petrograd, 18. jan. — Generalni štab ruske vojske je danes izdal uradno naznanilo, ki se glasi:

"Na levem bregu reke Vistule smo izvršili protinapad v noči 17. jan. in zopet zavzeli gotove okope blizu vasi Goumine, ki jih je bil sovražnik zavzel v noči 16. jan. — Nemški oddelki, ki so branili te okope, so bili dejansko uničeni. Pozneje prizadeve sovražnikove, iznova napasti na tem mestu, so bile brezuspešne.

"Isto noč so Nemci dvakrat poskušali spet začeti ofenzivo ob fronti Gulki-Visovka, ali opazili smo jih o pravem času s svojimi svetlometi in razkropili s streljanjem.

"V okrožju vzhodno od Piotrkowa in južno od Lodza je naše topništvo razdejalo sovražnikov motoren voz z oklopom. Novi poskusi nemški, bombardovati Tarnow v Galiciji s težkimi topovi, so se izjalovili po izvrstnem streljanju našega topništva."

Avstrija sklicuje črno vojsko.

London, 18. jan. — "Iz Budimpešte semkaj dospela brzojavka," pravi Reuterjev amsterdamski poročevavec, "naznanja, da so bili izvežbani razredi črne vojske z let 1875 do 1881 in mlajši črnovojniki v Budimpešti sklicani pod zastavo na dan 21. januarja."

Izkaz avstrijskih izgub.

London, 18. jan. — Dunajski poročevavec Exchange Telegrapha pravi v brzojavki, poslani čez Kodanj, da vsebuje 110 avstrijskih seznamov izgub, nevštevši izgube zadnjih dveh mesecev, sledeča skupna števila:

Častniki: Usmrčenih 2,263; ranjenih 8,980, in ujetih 628. Moštvo: Usmrčenih 40,827; ranjenih 231,160, in ujetih 9,582.

Zadnjih pet pruskih seznamov izgub navaja imena 36,764 častnikov in vojakov usmrčenih, ranjenih ali pogrešanih, tako da znašajo skupne pruske izgube ,izkazane v 136. seznamih, 877,107 mož.

Turki opustili Drenopolje?

London, 18. jan. — V brzojavki na Reuter's Telegram-družbo iz Aten poročajo, da je turška posadka opustila Drenopolje (Adrianople), po Carigradu najvažnejše mesto v evropski Turčiji.

Trda prede Nemcem na Poljskem.

Petrograd, 19. jan. — Nemške čete na osrednjem Poljskem si nadalje prizadevajo prodirati zapadno od Varšave, med Sochaczewom in Bolimowom, in južnozapadno od Varšave, med Skierniewicami in Grodziskom, dasi je njihovo levo krilo ogroženo po prodiranju ruskih čet ob desnem bregu Vistule zapadno od Plocka, in postojanka njihovega desnega krila se ne da obdržati dalje, kakor pravijo ruska poročila.

To prodiranje središča nemške linije je bilo brezuspešno dosedaj, ker so je opazovali ruski zrakoplovi in zaustavljali ruski topovi. Vse okope, ki so jih Nemci zavzeli, so Rusi pridobili nazaj.

Ob neposredni varšavski fronti ni bilo zadnje dni bistvene izpremembe v položaju.

Rusi prerokujejo nemški umik.

Splošno mnenje vojaških veščakov tukaj je sedaj, da mora nemška armada ali izsiliti svojo pot skozi rusko linijo v središču, kjer so njene dosedanje prizadeve naperjene, ali pa se umekniti do reke Warte, kar bi pomenilo umeknitev na ozemlje, oddaljeno kakih petindvajset milj od nemške meje.

V kolikor je ruskim vojaškim kritikom mogoče domnevati, Nemci v bližnji bodočnosti ne nameravajo pričeti splošnega napada, ki bi pospešil odločilno borbo.

Na severu poročajo Rusi stanovitno prodiranje proti Vzhodni Prusiji, dasi je bilo to kretanje zadržano blizu Loetzena po nemških utrdbah in splošni nepredornosti ozemlja ob Mazurskih jezerih.

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 19. jan. — Nemško uradno naznanilo, izdano v Berlinu danes, pravi:

"Na vzhodnem bojnem torišču je vreme še nadalje neugodno. Pri Radzanowi, pri Czjehunu in pri Sierpecu, severno od reke Vistule, so bili Rusi odbiti z velikimi izgubami. Več sto ujetnikov je ostalo v naših rokah.

"Zapadno od reke Vistule in vzhodno od reke Pilice je položaj ostal splošno isti."

Štiri turške ladje pogreznjene.

Sevastopol, čez Petrograd, 19. jan.— Oddelek ruskih torpedovk je doplul v zaliv turške luke Sinope ob Črnem morju v Mali Aziji ter pogreznil neki turški parnik in tri ladje jadrnice. Moštva vseh četverih ladij so bila rešena. Parnik je nosil ime "Meorges".

Nadaljnji turški porazi.

Petrograd, 19. jan. — Vojni glavni stan ruske armade v Kavkazu je danes izdal naznanilo, ki pravi:

"Turško armado nadalje zasledujemo in uspešno čistimo krajino Transkorok sovražnika.

"Dne 18. jan. smo zasedli vas Suidrevati in zavzeli postojanke na gori Sultan Selim, ko smo prizadeli sovražniku znatnih izgub."

Nemci v obrambi na Poljskem.

Petrograd, 20. jan. — Vkljub ruskemu uradnemu naznanilu, da je le malo bojevanja ob fronti, je tukaj znano, da so ob šestdeset milj dolgi fronti od Ciechanowa, južno od Mlawe, do Dobrzyna ob Vistuli, dvanajst milj pod Plockom, Nemci v obrambi proti ruskemu prodiranju proti Vzhodni Prusiji.

Medtem se borba nadaljuje za posest levega brega Vistule, od njenega stočišča z Bzuro pri Wiszogrodu, zapadno od Dobrzyna, približno petinštirideset milj daleč.

Boji v Galiciji.

V soseščini Tarnowa v Galiciji so se Avstrijci v prvič poslužili slavnih nemških 42 centimetrskih topov v prizadevi, da izženejo Ruse iz njihovih postojank ob reki Dunajcu. Prizadeve so bile do sedaj brezuspešne.

V Bukovini ruske čete napredujejo z uspehom. Zavzele so vas Ičanešti, kakih deset milj severno od Watra-Dorne, kjer so ujele častnikov in vojakov.

Z zapadnega bojišča.

Berlin, 18. jan. — Dve sijajni zmagi Nemcev nad Francozi sta bili naznanjeni danes, prva pri La Boissellu na severu, druga v Argonskem okrožju.

Zadnjih štiriindvajset ur je bilo ljuto bojevanje okrog La Boissella. Danes Nemci govorijo o popolni zmagi. Sedaj baje obdržujejo okope na pokopališču, iz katerih so bili nedavno izgnani, in obvladujejo celo postojanko. Nemška zmaga je bila dobljena šele potem, ko so bili Francozi izgnani z bajonetom.

Bojevanje v Argonih je bilo baje najsmrtonosnejše. Nemci so bombardovali francoske okope skoro ves dan. Pehota je potem naskočila, zavzela okope in usmrtila branitelje.

Nemške bombe na Angleškem.

London, 20. jun., 2. ura zj. — Oddelek nemških zrakoplovnic je snoči prodrl nad okraj Norfolk.

Bombe, spuščene doli po zrakoplovcih, so usmrtile več oseb in povzročile veliko lastninsko škodo v četverih mestih Yarmouth, Sandringham, King's Lynn in Cromer.

Bombe so bile spuščene tudi na Sheringham in Beeston, ali poškodba v teh mestih je bila majhna.

V Sheringhamu je bomba ,spuščena na Wyndham street, predrla neko hišo, a ni razpoknila, ker se je vžigalo prejkone odtrgalo med padcem.

Ena zrakoplovnica zbita.

Ena izmed zrakoplovnic, vodljiva zeppelinovka je bila zbita s streljanjem iz topov v Hunstantonu, nekaj milj severno od Sandringhama, po brzojavki iz King's Lynna na "Central News".

Brzojavka pristavlja, da je bila zeppelinovka zbita po streljanju neke vojne ladje.

Spuščene bombe so bile večje, nego katere doslej rabljene po kaki armadi. Merile so skoro štiri palce v premeru.

150 milj od Londona.

Napadeno okrožje leži ob Severnem morju, kakih 150 milj severovzhodno od Londona.

Tri nemške zrakoplovnice so bile videti zgodaj zvečer, ko so plule čez otok Ameland v Severnem morju, in prejkone so bile tiste, ki so izvršile napad.

Prihajale so v smeri od Cuxhavena, iz koje luke so se bržčas dvignile na 150 milj dolgo plovnjo do Angleškega.

Francozi poročajo uspehe.

Pariz, 19. jan. — Snežilo je včeraj v Belgiji, na severnem Francoskem in v Vogezih, ali vkljub temu je bilo topniško bojevanje v teh delih bojne črte, po uradnem naznanilu francoskega vojnega ministrstva, izdanem danes popoludne.

Francoske čete so nazaj vzele okope pri La Boissellu, poprej opuščene Nemcem.

Včeraj ni bilo nadaljnjega bojevanja pri Soissonsu, ali pri Pont-a-Moussonu so Francozi bojda nekoliko pridobili.

Zavezniki odbili nemške napade.

Pariz, 20. jan. — Nocoj izdano uradno naznanilo vojnega ministrstva opisuje odbitje četverih napadov nemških na raznih točkah ob zapadni liniji, in sicer severno od Notre Dame de Lorette, kjer so Francozi spet zavzeli prejšnji večer izgubljen okop in ujeli nad 100 Nemcev; potem pri Albertu južno od Thiepvala, pri La Boissellu, kjer so Francozi odbili tri zaporedne napade, in v Argonih pri La Fontaine Aux Charmes.

General Stoessel umrl.

London, 18. jan. — Smrt generallajtnanta Anatola Mihajloviča Stoessel, branitelja portarturskega, naznanjajo v petrograjski brzojavki Reuter's Telegram-družbi. General Stoessel je boloval za mrtvoudom več mesecev.

General Stoessel je proslul kot poveljnik ruskih čet v Port Arturu med rusko-japonsko vojno. Ko je vztrajal tamkaj več mesecev proti ljutim naskokom japonskim ter mu je zmanjkalo streliva in živeža za vojake, je gen. Stoessel predal trdnjavo generalu Nogiju.

Vsled tega je bil general Stoessel obsojen na smrt dne 20. febr. 1908 po vojnem sodišču. To obsodbo pa je car Nikolaj izpremenil v desetletni zapor. Izpuščen je bil iz zapora v trdnjavi sv. Petra in Pavla naslednje leto po ukazu carja Nikolaja.

Guttierez utekel z milijoni.

El Paso, Tex., 19. jan. — General Villa je danes brzojavil semkaj iz mesta Aquascalientes, severno od glavnega mesta mehiškega, da je general Eulalio Guttierez, začasni predsednik mehiški, v družbi z generali I. I. Roblesom, L. Blancom in M. Almanzo, pobegnil iz glavnega mesta brez kakega dovoljenja od zakonodajne skupščine ter vzel s seboj 10,000,000 pesos iz deželne blagajne. Ko so v glavnem mestu doznali o tem, je zavladala panika. Večina čet je ostala zesta zakonodajni skupščini, po prizadevi generalov Ville, Zapate in dr.

Britanska svojevoljnost.

Washington, D. C., 18. jan. — Poslanec Mann, vodja republikanske manjšine, je prečital danes v zbornici brezžično brzojavko, ki mu jo je poslal O. F. Schuette, bivši washingtonski poročevavec, ki se nahaja sedaj med potjo v Berlin, in ki je v nji rečeno:

"Parnik 'New Amsterdam' je bil po britanski križarki 'Caronia' na višini New Yorka ustavljen. Ameriški državljani so bili prisiljeni, pokazati angleškim častnikom svoje potne liste."

"Mi smo nevtralna velevlast," je rekel g. Mann med drugim, "in imamo kot taka vendar nekaj pravic, katerih občuvanje moramo odločno zahtevati."

Pom. šerifi napadli delavce.

Roosevelt, N. J., 19. jan. — En delavec je bil smrtno ranjen in osemnajst drugih, vsi štrajkajoči zasposlenci tvrdke American Agricultural Chemical Co., je bilo obstreljenih danes v spopadu med več sto stavkarji in šestdesetimi pomožnimi šerifi, ki so čakali na prihod vlaka, s katerim so se imeli pripeljati stavkokazi, da zavzamejo mesta nekaterih izmed 900 delavcev na štrajku.

Poročila si nasprotujejo o tem, ali so stavkarji ali pomožni šerifi pričeli boj. Okrajni javni pravdnik Florance ja zaslišal skoro sto udeležencev in samovidcev ter naznanil, da pride stvar takoj pred veliko poroto.

Desidori Alesandro iz Cartereta, N. J., ki je bil obstreljen v hrbet, je umrl nocoj. Stephen Dedd iz Cartereta ima revolversko rano in petdeset ran od svinčenih zrn v svojem hrbtu, in zdravniki pravijo, da podleže ranam.

Spopad se je pripetil na postaji Central-železnice newjerseyske pri Williams & Clark-tovarni, ki jo lastuje American Agricultural Chemical Co. Pravdnik Florance je rekel nocoj, da so mu stavkarji in policisti pripovedovali, da ko se je ustavil vlak, na katerem so bili bojda stavkokazi, je krdelo šestdesetih oboroženih pomožnih šerifov pričelo streljati in zasledovati stavkarje, ki so bežali v bližnjo mužavo.

Izgredi v Chicagi.

Chicago, Ill., 18. jan.— Štirideset minut je trajal včeraj popoludne na South Halsted streetu, med Polk in Madison streetoma, srdit boj med policisti in "lačnim izprevodom" 1,500 brezdelnih mož, žensk, dečkov in deklic.

Neka vdova in 21 drugih je bilo dejanih v zapor ,ko je bil izprevod zaustavljen in s streljanjem razkropljen.

Rudarska zveza kupila rudnik.

Fort Smith, Ark., 18. jan. — Zveza "United Mine Workers of America" je kupila rudnik Bache-Denmanove družbe, kakor uradno naznanjajo danes. Zveza unijskih rudarjev bo baje jutri položila $100,000, polovico kupne cene. Kupna pogodba se ima podpisati v soboto.

New York za brezdelne.

New York, 18. jan. — Sklad najmanj $250,000 za ustanovitev začasnih delavnic za brezdelne moške in ženske ter tudi v porabo za posojila vrednim osebam v potrebi takojšnje denarne podpore je bil določen danes po izvrševalnem odseku županovega odbora za brezdelje, čigar predsednik je Elbert H. Gary.

Čast, komur čast.

Pri predstavi "Neže iz Bohinja" v Jolietu zadnjo nedeljo so igrale na piano gdčne.: Elizabeth Grayhack, Mamie Stefanich, Elizabeth Stefanich, Margaret Nemanich in Mary Stonich. V poročilu o predstavi na 2. strani te izdaje A. S. so pomotoma izostala imena teh vrlih deklet, ki so med dejanji neumorno igrale na piano in pokazale, da imamo tudi na muzikalnem polju lepo število mladih umetnic.

Sveti oče določil dan molitve za mir.

Katoličani celega sveta opominjani, da prosijo Boga za obnovo miru v Evropi.

ZA EVROPO NEDELJA 7. FEBR.

Za ves ostali svet, torej tudi Ameriko, pa nedelja 21. marca.

Rim, 18. jan. — Najobširnejše duševno gibanje v obnovo miru med vojskujočimi se narodi, ki je je katoliška cerkev započela izza pričetka evropske vojne, je očrtano v ukrepu, izdanem tukaj danes po papežu Benediktu XV.

V ukrepu določa papež dva dneva, ki ju imajo katoliška duhovščina in lajiki posvetiti po vsem krščanskem svetu posebnim službam božjim in molitvam za obnovo miru.

Nedelja dne 7. februarja je dan, ki ga je papež Benedikt določil, da se bodo opravile tozadevne službe božje v vsaki katoliški cerkvi v Evropi. Nedelja dne 21. marca bode dan za posebne službe božje v cerkvah po vseh delih sveta razun v Evropi.

Priporoča samozatajo.

Papežev ukrep opominja duhovnike in njihove črede, naj na tadva dneva nele prisostvujejo posebnim službam božjim, marveč tudi z molitvijo in zatajevanjem samega sebe prosijo Boga, da povrne mir svetu, ki sedaj trpi pokoro za svoje grehe.

Ukrep zaukazuje, da se sv. Rešnje Telo izpostavi v cerkvah, da se čitajo posebne maše, molijo rožni venec in litanije ter službe božje zaključijo z blagoslovom sv. Rešnjega Telesa. Poseben popolni odpustek bo podeljen med službami božjimi.

Papež Benedikt opominja vse katoličane, katoliške otroke po vsem svetu posebej, da prejmejo sv. obhajilo na mirovno nedeljo svojih odnosnih dežel.

Papež spisal posebno molitev.

Z ukrepom je posebna molitev, ki jo je zložil papež Benedikt sam, da se bo opravila pri mirovni maši. Molitev, ki je prevedena v sedmero jezikov, je sestavljena iz gorečega zazivanja za mir in prosi Boga, da prežene neslogo, ljuto sovraštvo in strašno pustošenje v Evropi ter milostno obnovi mir.

Papeža Benedikta molitev se zaključuje s prošnjo za matere in otroke vojskujočih se dežel ter prosi Boga usmiljenja za opustošeno Evropo in povrnitve miru in počitka, s pomočjo in zaščito po blaženi Devici Mariji.

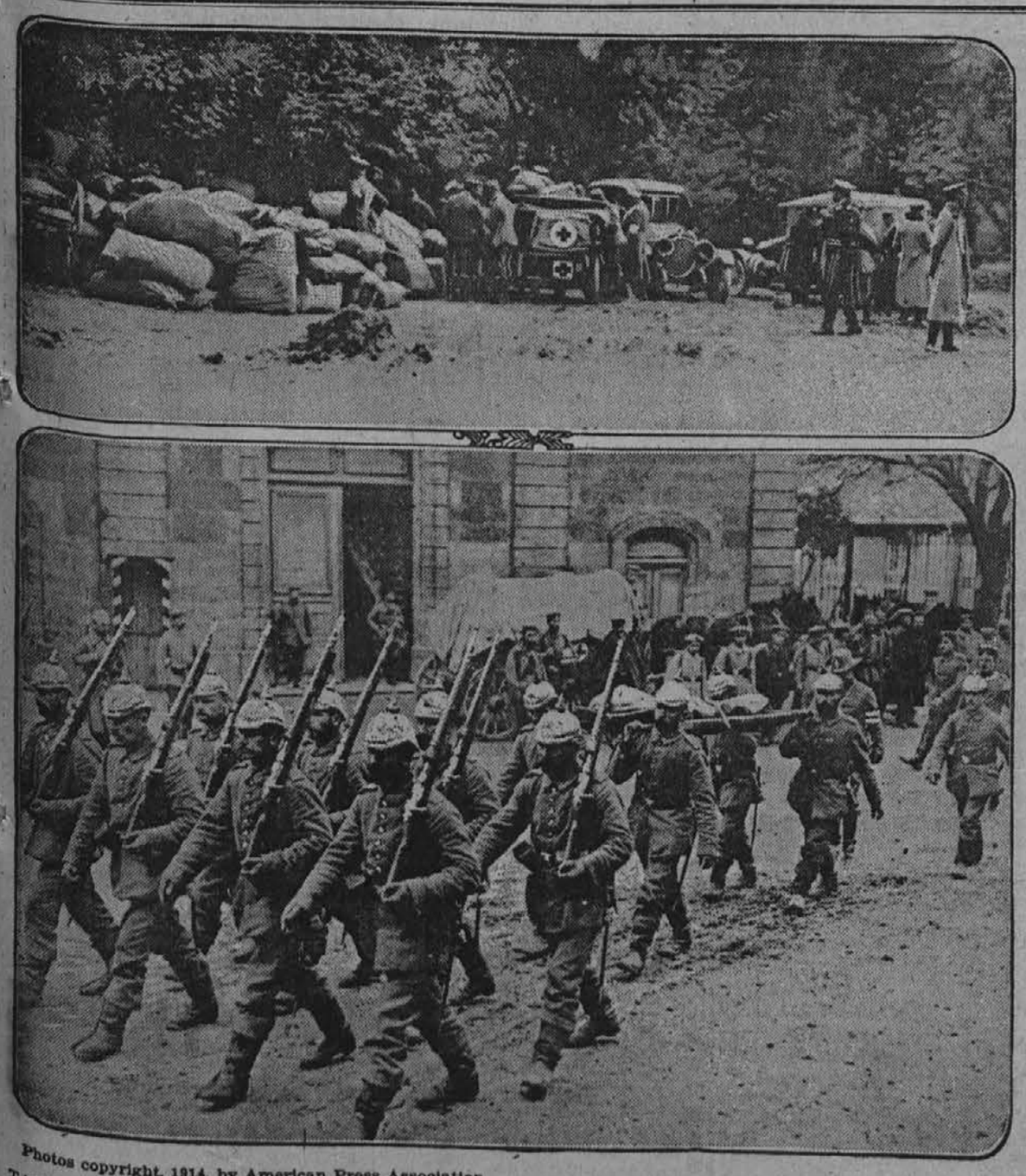

Photos copyright, 1914, by American Press Association.

TABORIŠČE RDEČEGA KRIŽA NA BOJNEM POLJU IN POGREBNI IZPREVOD NEMŠKEGA VOJAKA.

Zgornja slika kaže taborišče Rdečega križa za nemškimi linijami. Vreče vsebujejo potrebščine, dočim avtomobile rabijo zdravniki in bolniške strežnice, da se brzo vozijo semtertja. Spodnja slika kaže nemške vojake, ki spremljajo mrtvega vojaka do njegovega zadnjega počivališča ob fronti.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 20. jan. — Kdo bi si mislil, da ima dramatična umetnost toliko igralskega naraščaja v naši naselbini! Že parkrat smo občudovali našo Marijino Dekliško Družbo, ki ima v svoji sredi tako lepo število za gledališko umetnost nadarjenih deklet, ki bi se v ugodnih razmerah utegnile razviti v najboljše gledališke igravke. In zadnjo nedeljo pa je pokazala mlajša Dekliška družba sv .Neže, da prav nič ne zaostaja v tem oziru.

"Nežo iz Bohinja", narodno igro v petih dejanjih, smo gledali v nedeljo na odru Sternove dvorane, in igrale so večinoma same članice D. dr. sv. Neže. In sicer igrale izborno, to priznavajo vsi, ki so se udeležili bodisi popoldanske ali večerne predstave.

Na sporedu je bila najprej pesem in deklamacija "Slovensko dekle". Izvajale so to točko menda vse članice Dr. sv. Neže, kajti oder je bil skoro prenapolnjen naših brhkih deklic v narodnih nošah, ki so sl. občinstvu jasno pokazale, kako navdušene Slovenke so že sedaj, ko še pohajajo našo župnijsko šolo, v kateri se vceplja tudi narodna zavest, če sodimo po tem navdušenem nastopu. Kot druga točka je bil govor, seveda slovenski, ki ga je imela Ana Legan v pozdrav g. župnika in vsega občinstva, ki se je odzvalo vabilu svojih mladih gledaliških igravk in je tako pripomoglo tudi h gmotnemu uspehu igre v korist naši novi šoli. Potem je sledila igra "Neža iz Bohinja".

Pohvalo zaslužijo vse mlade igravke, a največjo pa njihov učitelj, Rev. John Plevnik, ki jih je tako mojstrski izvežbal, bodisi v nastopih, kretnjah, ali v čistem izgovarjanju, tako da je slovenščina iz teh mladih ust zvenela res lepoglasno in prav po domače, dasi so deklice rojene tukaj, torej Američanke. Tak pouk v takih razmerah je silno težaven, a tudi velezaslužen in vreden javne pohvale. Čast takemu učitelju!

Vsebino igre smo prioбčili v zadnji petkovi izdaji A. S. Danes se na kratko ozrimo na posamezne uloge. Marjeto, dninarjevo vdovo, je igrala Frances Čulek z izredno spretnostjo; Nežko in Lojzko, njeni hčerki, pa Rose Težak in Caroline Čulek. Vse tri deklice so vzbujale splošno pozornost s svojim neprisiljenim, čisto naravnim igranjem in nastopanjem, tako da se jim nismo mogli dovolj načuditi. Rezo, botro obeh deklic je predstavljala Frances Težak prav dobro; Marto, gozdarjevo ženo, Mary Stonič prav primerno; grofinjo Amalijo pa Josephine Šetina prav po gosposko v elegantni obleki; Franco in Emico, njeni hčerki, sta prav dobro pogodili Mary Uršič in Anna Petrovčič; Berto, odgojiteljico, je igrala Mary Stonič; Emilija in Marija, hišni pri grofinji, sta bili Frances Čulek in Rose Jaklič. Kot kmečka dekleta so nastopale Anna Smolič, Johanna Smolič, Julia Rogina, Cath. Petrič in Mary Markelc, vse prav dobro, a prva zares izborno. Nadalje sta bili še Anna Stukel in Johanna Solnce kot Nežkini prijateljici prav ljubki in srčkani, in končno nam je omeniti še Rose Kocjančič kot služkinjo. Poudariti nam je še, da so prav vse igravke znale svoje uloge naizust izvrstno, tako da šepetavec ni imel nič dela. Tako je prav.

Pri popoldanski predstavi je imel g. župnik, Rev. John Kranjec, prav primeren in lep nagovor; zvečer pa Rev. John Plevnik, ki je žel gromko pohvalo za svoje lepe besede in svoj trud; s svojim govorom, napol šaljivim in napol resnim, je občinstvo kar očaral.

In nazadnje nam je še omeniti naše čč. šolske sestre, ki vodijo naše vrle deklice in dekleta po pravi poti naprej in navzgor. Čast jim!

— Gdčna. Mamie Stefanich bi bila dne 15. t. m. lahko obhajala prvo obletnico svoje službe v tiskarni Am. Sl., kjer vzorno posluje kot vestna, točna in izvrstna knjigovodkinja. Na mnogo let!

— Rojaki žrtve eksplozije? Pri Lemontu (med Jolietom in Chicagom) se je pripetila včeraj dopoludne eksplozija dinamita, vsled katere sta bila dva delavca usmrčena in tretji je bil težko ranjen. Mrtva sta Steve Dragose (menda Dragoš), star okoli 32 let, in Pavel Lack (menda Lah), star okoli 28 let, a ranjen je John Druhač, star 26 let, kakor poročajo angleški časopisi. Delali so ponesrečenci ob takozvanem drainage-kanalu pet milj južno od Lemonta. Dinamita so bili vložili v tri prevrtine obenem. Dva naboja sta razpoknila, a tretji ne, in omenjeni trije delavci so šli preiskovat. Ko je odvalil velik kamen, je baje Dragoš udaril s pikonom po kapici naboja. Eksplozija, ki je sledila, je vrgla vse tri delavce do 50 čevljev daleč. Dragoš je bil mrtev, ko so ga pobrali tovariši-delavci, in Lah je umrl med prevožnjo v bolnišnico. Druhač je utekel smrti, ker je bil vržen v neko mlakužo, a njegove notranje poškodbe so baje nevarne. Vsi trije so bili zaposleni pri kontraktorjih R. H. Robinson & Son. Njihove družine so baje v Avstriji. Pavel Lah je baje pred kratkim poslal svoji ženi in trem otrokom vse potrebno za prevožnjo v Ameriko. — To smo posneli po angleških listih in ne vemo, v koliko odgovarja resnici. Prosimo rojake, ki utegnejo o tej nesreči izvedeti kaj natančnejšega, da nam naznanijo.

— Požar v Coal City. V bližnjem mestecu Coal City je v ponedeljek zarana izbruhnil požar, ki je razdejal troja poslopja in napravil škode od $10,000 do $15,000. Ogenj je nastal v praznih sobah nad gledališčem in se tako hitro širil, da je bilo v nevarnosti celo mestece, vendar se je prostovoljnim ognjegascem s pomočjo prebivavcev po večurnem gašenju posrečilo, omejiti požar in odvrniti pretečo nevarnost.

Joliet, Ill., 17. jan. — Eni odborniki od K. S. K. J. proti Jolietskim Slovencem! Nepričakovano se jim je morala vdreti misel, kako in na kakšen način nas napadejo, in to so tudi skovali, in s tem, da nam prenehajo posojilo v znesku $10,000, kot naši slovenski fari sv. Jožefa. Jaz kot član društva sv. Jožefa št. 2., seveda član K. S. K. J., si to sodim kakor eno veliko sovraštvo do naše fare in nje faranov, katerih je skoraj tri četrt, če ne še več udov pri K. S. K. J. Zakaj pa neki to? Ali nismo redno plačevali obresti? Zakaj pa v teh slabih časih se nam mora to nakovati? Seveda vem, da imate en par jolietskih velikašev na piki, ali moji dragi, mislite, da smo mi vsi krivi tega? Seveda ne.

Zakaj nekje sovraštvo do nas? Ker se je le tukaj vcepila naša slavna Jednota in se razširila na vse kraje Združenih Držav? Ali je to bratsko in katoliško postopanje? Ali ni to kakor en razkol med nami katoliškimi Slovenci? Ali ni to kakor ena velika nevoščljivost do nas? Seveda, v teh slabih časih ste čakali priložnosti, ali ne? Ne vem pa vas vprašam. Ako je kaj bratovstva med nami, bi nam vi naznanili vsaj 6 mesecev ali eno leto, da pripravimo denar. A vseeno ga bodete dobili.

Dragi mi sobratje naše slavne Jednote, tukaj vidimo, kakšno moč damo našim Jednotnim odbornikom; seveda vse to se zgodi na konvenciji.

Kadar se bliža konvencija, kar naenkrat se zglasijo taki, ki gledajo za svoj dobiček in čast (seveda ne vsi) in iščejo, koga morejo dobiti, če ne drugače, s čašo pive, da bodo volili za njih kot zastopnike na konvenciji. In tam se izvoli odbor, in ta ravna kar hoče z našim premoženjem. Seveda se je že zgodilo s samoglavnostjo marsikaj, ali to ni prav. Jaz mislim, da bi mi kot udje vsi imeli pravico debatirati in glasovati za to ali ono, kaj se mora narediti, kam se ima posoditi in kje se mora iztirjati. In s tem bi mi lepše in složnejše napredovali in imeli bolj tesno zvezo eden z drugim. In želim, da se to zgodi na prihodnji konvenciji.

Jaz kot član poprej imenovanega društva sem dobro opazoval, kako so si tajniki in blagajniki iskali glasov na letnem zborovanju in tudi so bili večkratno izvoljeni; ali blagajna pa le ni rastla, dokler se jih nismo otresli in izvolili celi odbor od malih prostih delavcev. In sedaj lahko rečem, da imamo premoženja več kot polovico Jednotinega posojila pri naši fari. Seveda, tudi na posojilu pri svojih članih po znižanih obrestih.

Ali bi bilo prav, ko bi bil pri dotičnem društvu izvoljeni novi odbor in bi imel piko na katerega uda, ki društvu dolguje, in bi rekli sedaj boš plačal? Glejte, to se godi zdaj nam Jolietčanom. Ko bi vsi Jednotini udje glasovali na to, sem gotov, da bi nam tega ne odrekli. Za sedaj tega dosti, več ob priložnosti.

John Videtich.

Butte, Mont., 12. jan. — Nekoč mi je prišel slučajno v roke neki brezverski list, slovenski namreč, in naletel sem na besede: "Rojaki! oklepajte se društev naše sl. S. N. P. J. V vseh naših društvih je več ali manj inteligence" i. t. d. Torej to je ona slov. inteligenca, to so oni izobraženci, ki so v starem kraju pognali svoje starše, brate in sestre na skoro obupen položaj. To so oni, ki jim je bilo učenje deveta briga in ko ni šlo in ni bilo v očetovem žepu nič, dobili so kljuko in na pritisk odrli so starše do zadnjega beliča, da so se prerili v Ameriko, da tako pokrijejo sramoto sebi in staršem. Prišedši sem, se pa štejejo za učenjake, inteligenco in Bog ve še kaj, dočim v Evropi niso mogli priti niti za najrevnejšega sodnijskega slugo, kam pa še za priprostega ljudskega učitelja; in sedaj hočejo tukaj biti ljudstvu za voditelje i. s. s tem, da odvračajo priprosto ljudstvo od vere, cerkve in od Boga. S tem namreč mislijo, da bo kaj "businessa", toda v tem so se britko opekli. Ljudstvo se še vedno oklepa svojih verskih načel.

Ker s tem ni "gšefta", jim je slučajno dobrodošla evropska vojna. Že dolgo opazujemo blamaže, ki prihajajo v G. N., a take budalosti, kot jo je prinesel v št. 306, je treba iskati. Neki J. Blatnik imenuje Slovence izdajice i. t. d., a ne pomisli, da v istem članku bije sam sebe po ustih. Veseli se, da bojo srbski in ruski kanoni pokali po Kranjskem. Vprašam: Ali je kje večje gorje, kot ondi, koder se vojna bije?

Iz J. B. dopisov je razvidno, da ko bi bil on v Avstriji, bi bil on največja izdajica Slovenske zemlje. On pravi, da ima na razpolago razne srbske liste ter brzojav iz Petrograda; ali ne kaže s tem, da je izdajica naše domovine?

On pravi: mi bomo zmagali, namreč J. B. in njegovi metlarji. V ta namen je prvi ponudil $25, češ sedaj bojo rojaki, ali kakor jih on imenuje "poturice", takoj začeli pošiljati njemu denar; nabralo se bo več tisočev in potem se jim bo smejal v pest, rekoč: Še je bedakov med Slovenci. —

Kakor pa ni v verskih rečeh nič dobička, zdi se, da bo z vojsko še manj. V to svrho je rojakom svetovati, naj ne grejo na lim. Časi so slabi; da bi pa pošiljali denar takim Tresoglavom kot je J. B., bi bilo naravnost nesmiselno.

Srbijo povzdiguje nad zvezde, a ne ve, da je izobrazba in olika v isti stoletja nazaj. Ropi in umori so tam navadne reči. Pravi, da ko bi bilo nam v Avstriji dobro, bi ne prišli v Ameriko. Jaz pač vprašam J. B. in njegove privržence: Čemu niste šli v Srbijo, ako je tako blagostanje tam? Čemu ste se vozili čez morje, ko bi v boljši Srbiji vam pečena piščeta v grlo letela? In: Ali smo v Ameriki sami Slovenci? Ali ni to dežela podobna pravemu Babilonu?

Mnogo mnogo je tudi v očeh J. B. izvoljenega ljudstva "Srbov", a kako čast delajo vsem Slovanom, naj povem samo en slučaj: L. 1913 so obhajali Srbski sokoli v tem mestu svoj božič t. j. dne 7. jan. Namesto da bi se veselili tega dne kot kristjani, naredili so "slamnatega moža", vlačili po ulicah in slednjič ga pripeljali izven mesta, odsekali mu glavo ter ga na gromadi sežgali, češ: to je švabski Franc Jožef. Ljudstva je vrelo na kupe skupaj; ko so pa videli take neumnosti, so jim rekli najbolj zaničljivo ime v tej deželi. Zato pa ti blagi bratje, če ga kdo vpraša, kdo da je pa pravi "Avstrijan". Ako so tako imenitni, kot pravi J. B., čemu se sramujejo svoje narodnosti? Zgodilo se je že par slučajev, ko so se stepli med seboj, da so tukajšnji angleški časopisi prinesli novico: ta in ta "Austrian" je zaprt, ker je svojega rojaka zabodel z nožem. Ko so pa videli tuk. Hrvatje, so šli na dotično uredništvo, da je preklicalo tozadevni članek.

Pustimo pa sedaj Srbe. J. B. nadaljuje: ustanovimo "ligo", in s tem bomo rešili Slovence i. t. d. Iz vseh teh njegovih izvajanj je razvidno, da tla v Avstriji so njemu postala prevroča in zdaj se hoče maščevati ter s tem narediti ustajo na Kranjskem. Toda o tem mu bodi tukaj naravnost povedano, da za take reči je naravnost preneumen.

Ligo, ki jo misli ustanoviti za propad Slovenske zemlje, naj jo sebi ohrani. Direktno pa vam bodi povedano: Dozdeva se, da vam več ne bo treba ogledavati naših ljubljanskih ulic; torej ustanovite vašo "Ligo" in darujte potrebnim rojakom v Ameriki in s tem bote pokazali, da ste rodoljub in s tem bote pokazali, da vaše srce za naš narod bije. Dokler koli pa bodete priobčevali vaše neumnosti po časnikih glede evropske vojne in z vašo neumno "ligo", bote kazali, da ste izdajatelj domovine.

Prihodnjič zopet nekaj o mnenju J. B. v letošnjih št. G. N. **M.**

Waukegan, Ill., 19. jan. — Cenjeni g. urednik! Tukaj sta bila poročena 16. t. m. rojak John Kink p. d. Ježenčen, doma iz Stare Vrhnike, in gospica Marija Petaus iz Vrhnike. Stvar se je vršila popolnoma po starovrhniškem običaju, izvzemši grapcovga plesa in par druzih točk, katere je bilo nemogoče izvršiti radi lešenega "fus podna". Bila srečna novoporočenca v zakonskem jarmu, ali lepše rečeno, v zakonskem paradižu!

M. Ogrin.

SLIKE IZ VOJNE.

(Iz "Slovenca".)

Slovenski vojaki — strah Rusom.

Pogum slovenskih vojakov je postal pravcati — strah Rusom. Slovenski vojak piše z bojnega polja svojim staršem: Naznanjam Vam, da sem bil 5. t. m. na patrulji v hudi nevarnosti, a ljubi Bog me je obvaroval. Bilo nas je osem jezdecev. Udrli smo na zelo močno rusko pehoto, katera se je vsa prestrašena razpršila, tako da smo nekaj Rusov ujeli. Kar naenkrat so pa prišli še drugi iz skrivališča — okrog 200 mož, ki so pričeli na daljavo 30 do 50 korakov močno na nas streljati. Streljali so pa jako slabo. Krogle so sicer zvižgale, a previsoko. V divjem gaslopu smo prodrli skozi njihovo sredo in gozd njihovih dolgih bajonetov. Tudi ruskih ujetnikov nismo izpustili, noben nam ni ušel. Pustili smo tamkaj le dva naša mrtva in dva konja. Rusi so imeli velike izgube. Meni so Rusi ranili konja na nogi, ena krogla me je le toliko ranila na roki, da se je pokazala kri. Tisti dan smo bili pohvaljeni od vseh predstojnikov. Sedaj z navdušenostjo sledimo sovražniku. Spremlja nas Bog in sveta njegova pravica!

Naši vrli fantje.

Iz Moravč nam poročajo: Ivan Groboljšek, korporal pri 17. pešpolku, bivši predsednik moravskega Orla, piše: Skoro pet mesecev sem zdrav preživel pri "stricu" Rusu. Kjer je bilo bolj nevarno, sem se prostovoljno javil. Na eni strani Marija, na drugi angel varih, pa hajd med najgostejše krogle. Dobil sem dve pohvali od višjega vojnega poveljstva, katere mi je izročil g. generalmajor, 25. novembra pa mi je med sviranjem godbe g. polkovnik pripel srebrno svetinjo za hrabrost.

Naši vojni psi na delu.

Nekdo, ki se je udeležil bojev na ruskem bojišču, pripoveduje: Našemu polku se je ponovno zgodilo, da je bil v ruskih vaseh, skozi katere je korakal, obstreljevan, ne da bi se bilo posrečilo najti storilce. To zagonetko smo končno rešili s pomočjo našega vojnega psa. Šli smo skozi neko vas, ne da bi nas bil kdo napadel. Komaj smo pa bili zunaj vasi, so že začele padati krogle v naš hrbet. Takoj smo se vrnili v vas in natančno pretaknili vsa poslopja, a našli nismo ne vojakov, ne orožja, ne municije. Že smo hoteli kreniti dalje, ko jo naš pes nenadoma ubere za neko kokošjo. Splošno smo mislili, da si hoče preskrbeti dobro pečenko, in vojak, ki je vodil psa, mu je začel žvižgati in ga klicati. Toda drugače tako poslušna žival se sedaj nti zmenila ni in drvela naprej — in sicer na splošno začudenje tudi še potem, ko je kokoš krenila v drugo smer. Nenadoma je pes zginil — kakor bi ga bila požrla zemlja. Njegov voditelj je s samokresom v roki hitel na dotično mesto. Psa ni bilo nikjer videti, toda izpod zemlje so prodirali bolestni kriki. Prihiteli vojaki so našli naslednji prizor: V zakriti jami sredi polja je bilo osem ruskih vojakov. Enemu izmed njih se je bil naš pes tako zagrizel v trebuh, da mu je iztrgal drob. Ruse smo odvedli s sabo, nato pa s psom preiskali celo polje in našli vsega vkup še 150 ruskih vojakov, ki so bili skriti v jamah iz zasede na nas streljali. Odslej smo skrite strelce po vaseh hitro našli. Večkrat so bile med njimi tudi ženske in civilisti.

"Mrtvi" je pisal svoji ženi.

..."Ljuba žena, zlasti moji otročički! Nikdar nisem mislil, da bom moral tako daleč od vas tožiti po domu. Ali božja volja je tako. Po vroči bitki dne 31. avgusta smo bili vrženi nazaj in zajeti. Bilo nas je več ujetih in odvedenih v Rusijo. Vozili smo se celih 18 dni. Kdaj da se bomo zopet videli, ne vem, gotovo pa ne prej, da bo konec vojske. Zdrav sem, hvala Bogu in materi božji. Najhujše mi de, da o vas ničesar ne vem. Vsak dan molim za vas. Kar se tiče gospodarstva, vodi ga sama, kakor najbolje veš in znaš. Bog daj, da bi se vsi zdravi kaj kmalu zopet videli. Težko mi de, ker nimam tukaj nobenega znanca. Pisal vam bom spet, kakor hitro bom mogel. Kako se mi sploh godi, vam bom povedal, ko bom prišel domov. Željno pričakujem pisma od vas. Še enkrat vse prav srčno pozdravljam. Bog z vami!"

Nadvojvodinja in poljska legionistka.

"Kuryer Wiedenski Polski" dne 2. decembra poroča: Naši članki o ranjeni poljski legionistki Stanislavi Ordynski so vzbudili pozornost nadvojvodinje Marije Terezije, da se je začela zanimati za legionistko. Ko je zvedela, da leži v rezervni bolnišnici, kjer ni mogoče poskrbeti izredne postrežbe, je mlado junakinjo izpred Ivangoroda osebno obiskala ter jo v svojem avtomobilu osebno prepeljala v drugo bolnišnico, kjer je dala zanjo pripraviti posebno sobo; priporočila jo je posebni pozornosti zdravnikov in strežnic.

Maščevanje angleške sufragetke.

Znana angleška sufragetka Pankhurst, ki je bila v borbi za žensko volilno pravico že velikokrat zaprta, se sedaj na nenavaden način maščuje nad svojimi moškimi nasprotniki. Hodi iz mesta v mesto in poziva moške, naj gredo na vojsko. V ta namen ima cele govore, ki so zelo zanimivi in vsebujejo duhovito maščevanje. Pankhurst pravi: Angleške žene so vedno pokazale svojo požrtvovalnost napram domovini in v borbi za ženske pravice tudi svojo neustrašenost. Možje ste se odločili, da vsako mednarodno vprašanje rešujete z orožjem. Ker ste se za to odločili, je tudi vaša dolžnost, da primete za orožje.

V bolnišnici.

V neki bolnišnici blizu južnega bojišča je nekaj bolnikov, o katerih pravijo zdravniki, da so "interesantni slučaji".

Tu je neki častnik, ki ga je šrapnel lahko ranil, obenem pa je postal slep za barve. Nekemu srbskemu topničarju je šla letalska pšica nad desno ključnico v telo in prodrla dol do stegna. Nek ičeški pionir si je tako pretresel živce, da je onemel; sedaj govori le nekaj mažarskih besedi, ki jih sliši v bolnišnici. Nekega drugega so prinesli težko ranjenega in oglušelega z bojnega polja; sčasoma je okreval in tudi sluh se mu je povrnil. Mož je postal vesel. Tedaj pa se je domislil svojih doživljajev na bojišču — granata mu je pred očmi ubila brata — in omračil se mu je um. V sosedni postelji leži bosenski mohamedanec, že postaran mož, ki se je prostovoljno javil v vojno in se hrabro boril. V boju je bil ranjen in izgubil oba očesa. Ravno ta mož vzbuja med damami, ki obiskujejo ranjence, največje sočutje. Neka mlada hrvatska baronica je moža ogovorila v njegovem, to je hrvaškem jeziku in ga vprašala: "Povej mi, kaj bi rad? Ali hočeš slaščic? Ali obleke? Ali denarja?" Mohamedanec pa ji odgovori s tihim smehljajem: "Gospa, po glasu spoznam, da si mlada. Gotovo si tudi lepa. Pojdi domov k tvojemu možu in veseli se nad njim! Meni, mlada gospa, ti ni treba ničesar podariti. Vedi, da imam velika polja in cele črede krav in ovac. Imam vrtove, dvorce in pristave. Vse imam, vse — samo oči ne."

Mlada junakinja iz Rawaruske.

Dvanajstletna Roza Zennoch iz Rawaruske, ki se zdravi na kliniki Hochenegg na Dunaju, polagoma okreva. Deklica že vstaja in je začasno dobila leseno nogo. Umetno nogo, ki se ji napravi na cesarjeve stroške, dobi potem, ko bo rana popolnoma zaceljena. Deklica se z materino pomočjo že lahko izprehaja po bolniški dvorani in vrtu. Zadnje dni jo vsak dan obiskuje kipar Jožef Kassin, ki bo izklesal njen kip. Mlada Poljakinja dobiva mnogo daril, zlasti sv. Miklavž se je obilno spomnil.

Nevidni zrakoplovci.

Danski listi pišejo: Nemški zrakoplovec se je prikazal nad Commercy in vrgel bombo na kolodvor. Ko se je nekaj letalcev dvignilo, da bi ga ujelo, je izginil. Francoski listi pripominjajo, da se nemški zrakoplovci poslužujejo nove iznajdbe, marveč priprave na letalih, s pomočjo katere napravijo velike oblake dima. Ako jih sovražnik začne zasledovati, morejo v teh oblakih izginiti in trenutno postati nevidni.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

Kašelj in prehlad

vnetje sapnika, oslovski kašelj, bolno grlo, hripavost in davica se pravilno zdravijo s pomočjo

SEVERA'S BALSAM FOR LUNGS

[Severov Balzam za pljuča].

"Zelo sem zadovoljen s Severovim Balzamem za pljuča. Imel sem hud kašelj in dolgotrajne vnetje sapnika, toda ko sem porabil dve steklenici Severovega Balzama za pljuča v kakih dveh tednih, je kašelj izginil in moje zdravje se je splošno zboljšalo. Prosim objavite te vrstice, da bodo drugi čitali o izbornosti Severovih pripravkov." John Balok, Page, N. Mex.

Je zelo uspešni pripravek kar potrjuje sledeče pismo, katero smo pred kratkim prejeli:

Ne recite lekarnarju samo: "Dajte mi kaj zoper kašelj". Omenite Severa's Balsam for Lungs in ne vzemite nadomestitev.

Cena 25 in 50 centov. V vseh lekarnah.

Za rabo v zvezi pri zdravljenju kašljev in prehladov priporočamo **Severa's Cold and Grip Tablets** [Severove Tablete zoper prehlad in hripo]. Cena 25 centov v lekarnah.

Ali že imate svezek **Severovega Almanaha za 1915?** Ako ne, dobite ga od vašega lekarnarja ali od nas.

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad $400,000.00.

ROBT. T. KELLY, pred.
CHAS. G. PEARCE, kas.

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABIMO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.

Butter Krust

KRUH---5c hleb.

Pokusite ga --- ni boljšega

COMMERCIAL TRUST & SAVINGS BANK OF JOLIET

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.

URADNIKI

E. J. MURPHY, predsednik
THEO. R. GERLACH, podpredsednik.
JOHN T. CLYNE, kasir.

NADZORNIKI:

Herman C. L. Stoll, Carl Oesterle, Edward R. Daley, William Stera, James R. Bentley, Charles McKenna, Theodore R. Gerlach, John T. Clyne, E. J. Murphy

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO

— Slovenski Amerikanci za slovenske ranjence. Garnizijski bolnišnici v Ljubljani je došlo pred dnevi pismo naslednje vsebine: C. in kr. garnizijska bolnišnica, Ljubljana, Kranjsko. Poslal sem danes potom ameriške "Parcel Post" šest ameriških funtov absorb. bate (Red Cross absorvent Cotton) za ranjene kranjske vojake v Ljubljani. Jaz pošiljam 4 funte, rojaka Ivan Telban in Will Muhič vsak po 1 funt. Ako bode le kolikanj mogoče, bom skrbel, da to store tudi drugi rojaki v najkrajšem času. Upam, da se mi posreči to storiti ter da pošljem istim potom kolikor mogoče več ovojev. Tu živi mnogo rojakov, ki čutijo ter imajo sočutje z našimi rojaki-ranjenci. Smo sicer ameriški državljani, a čutimo z Vami rojaki, posebno pa z ranjenci onkraj morja. — Z odličnim spoštovanjem Jos. Tomšič, župnik slovenske cerkve v Forest City, Pa.

— Umrl je dne 15. dec. v ljubljanskem frančiškanskem samostanu brat Edmund Vehovec. Rojen 1839 v Moravčah je vstopil v frančišk. red l. 1857. in naredil slovesno obljubo 22. febr. 1864. Ker je imela provincija takrat mnogo ljudskih šol, in ni dostajalo za učitelje dovelj duhovnikov, so se tudi inteligentnejši lajiki posvetili šoli; tako tudi brat Edmund, ki je gladko govoril slovenski, nemški, hrvaški, italijanski in deloma tudi francoski jezik. — Ko so odpadle šole, se je brat Edmund posvetil posebno vrtnarstvu in se tudi v tej stroki popolnoma izobrazil. Letos je obhajal 50-letnico redovne obljube, potem pa očividno jel hirati. Bil je vzgleden, pobožen redovnik, porabljiv svoj čas za vse, spoštovan od sobratov, ki so ga nazivali z ljubeznjivim imenom "stric".

— Poročnik Joško Hude padel, ko je pomagal svojemu ranjenemu slugi. O smrti g. poročnika Joška Hude piše prijatelj z bojišča: Dne 4. decembra je padel junaške smrti g. poročnik Hude. Pri naskoku na sovražnikove postojanke je bil ranjen njegov sluga. G. Hude mu je priskočil na pomoč in poklical sanitetno patruljo. Pri tem je dobil strel v ramo. Sanitetna patrulja je došla, da bi oba obvezala. Kar se vsuje cela toča krogel na sanitetno patruljo. G. Hude je dobil drugi strel v prsi, prav tako tudi korporal sanitetne patrulje. Oba sta bila v par minutah mrtva.

— Za poročnike so bili imenovani praporščaki: Albert Gajšek, dom. p. 15.; Fran Pleško, Karel Turk, Mihael Levec, Anton Čižman, dom. p. 27.; za črnovojniškega nadporočnika Karel Tavčar, za črnovojniške poročnike Anton Demšar, Fran Ilovar, dr. Siegfried Janežič ,dr. Fran Janovšek, dr. Rikard Kocjančič, Josip Kranjec, dr. Al. Kukovec, Edvard Kukec, Josip Lešnik, Anton Petkovič, dr. Ivan Pretnar, Iv. Rataj, Anton Šiška, dr. Gvidon Sernec, Ignacij Belec, Rikard Janežič, Karel Zidek; za vojaškega kurata za čas vojne Anton Merkun; za aprov. častnike akcesisti Edmund Kavčič, Anton Strekelj, M. Klavžar; za črnovojniške apr. akcesiste Metod Dolenc, dr. Emil Lubec, Fran Zahradnik; za črnovoj. medik. akces. Viktor Otorepec.

— Brat rajnega profesorja Podboja padel. Dne 26. oktobra je padel v Tuczepyju v Galiciji brat rajnega prof. Podboja, Ivan Podboj, topničar pri 25. polj. topničarskem polku, še edini sin iz spoštovane Podbojeve rodbine na Adamovem pri Velikih Laščah. Globoko potrti starši so torej izgubili na bojišču oba sina.

— Padel je v bitki pri Krakovu nadporočnik Ignacij Hočevar iz Kamnika. Bil je zadet v trebuh. Šele nedavno so poročali o njegovem odlikovanju.

— Dva slovenska vojaka umrla v Ljubljani. Umrla sta: Jožef Robek, vojak 87. pešpolka, doma iz Št. Petra, okraj Brežice. — France Pirc, vojak 17. pešpolka, doma iz Rov. okraj Kamnik.

— V ruskem ujetništvu je uslužbenec tvrdke Bonač Fran Pavlovič.

— Ranjen je in ni mrtev, kakor je v uradnem izkazu izgub, dr. Josip Sajovic. Zdravi se v Ljubljani. — V bolnišnici v Miskolczu na Ogrskem leži ranjen sin ljubljanskega župana inženir Fran Tavčarf. Ranjen je bil v Karpatih. Rana ni nevarna.

— Na severnem bojišču padel. Kakor se poroča, je padel na severnem bojišču Jožef Štrus, vojak 17. pešpolka, bivši poštni uslužbenec pri glavni ljubljanski pošti. Ženo, ki je bila o smrti moževi uradno obveščena, je to naznanilo strašno zadelo, zakaj živela je z njim v zakonu samo — štiri dni. Rajni je moral namreč že četrti dan po poroki ostaviti mlado ženo in oditi za dom med bojni grom.

— Vojak umrl na kolodvoru. Pri transportu ranjencev in bolnikov vojakov, ki je došel v Ljubljano 8. dec. ponoči, je takoj po dohodu vlaka na južnem kolodvoru umrl vojak 27. domobranskega pešpolka Martin Perlot, doma iz Kanala. Imel je tifus.

— Iz Ribnega pri Bledu z dne 7. dec. se poroča: Svetovna vojska je tudi našo župnijo hudo zadela. Okrog 80 mož in mladeničev je v vojski. Nekaj je že ranjenih oziroma obolelih, izmed katerih so se ozdravljeni že zopet vrnili v boj. Definitivnega poročila o kakem mrtvem še ni do sedaj. Da so pri nas krepki mladeniči, sledi iz tega, da imata Janez Mulej in vdova Katarina Dežman iz Bodešč vsak po štiri sinove-vojake, ki so točasno na bojnem polju. Na Koritnem pa razsaja tifus. Jakob Janša, 18-letni mladenič, je že umrl. Druge so internirali v okrajno bolnišnico za blejski kot.

— Vrlo ljudstvo. Iz Vrbe na Gorenjskem. Po celi avstrijski državi silno manjka poljskih delavcev. Pri nas na Breznici je odšlo na vojsko nad 100 mož in fantov. Človek bi mislil, da bo poljsko delo zelo zaostalo ali se celo opraviti ne bo moglo. A glejte, vse se je opravilo, seno in otava pokosila, žito poželo še pred kot druga leta v naši fari. Zlasti se je v tem oziru odlikovala vas Vrba, rojstni kraj Prešerna. Kar je mož in fantov ostalo doma, se ob nedeljah in praznikih ali pred 10. sv. mašo ali potem, ko so od službe božje prišli, kosili in druga poljska dela zastonj opravljali. Podpisanemu, ki je star 68 let in ima sina edinca v vojski, so vaščani vrbski vso mrvo in otavo brezplačno pokosili in tudi mnoga druga dela na mojem obširnem posestvu opravili. Taka krščanska usmiljenost zasluži, da se pred vso javnostjo pohvali. Blaž Ambrožič, posestnik iz Vrbe.

— Od "mrtvih" vstajajo. V ruskem ujetništvu se nahaja tudi Franc Kenk iz Notranjih goric, občina Brezovic pri Ljubljani. Njegovi ljudje in sorodniki so bili že trdno prepričani, da ga ne bodo nikoli več videli, zakaj vsa poizvedovanja po njem so bila brezuspešna. V skrbi ali je France, morda v ruskem ujetništvu so pisali njegovi ljudje na ruski Rdeči križ, pa ni bilo nobenega odgovora. Kar pride nekega dne pismo od Franceta. Piše jim, da se z drugimi avstrijskimi ujetniki vred nahaja v mestu Rostovu ob Azovskem morju v provinci donske armade (kozakov) v južni Rusiji. Pismo je datirano z dne 1. novembra na Vseh svetnikov dan, v Notranje gorice je pa prišlo zadnji dan minulega meseca, hodilo je torej mesec dni. Kako so bili Kenkovi tistega pisma veseli! Pisali so mu obširno pismo in pristavili: "Še se bomo videli hvala Bogu!"

— Dohod novih 1404 ranjencev v Ljubljano. Dne 7. dec. ponoči so s posebnim vlakom pripeljali v Ljubljano 253 ranjencev. Ranjenci so bili iz bojev na Karpatih, večinoma Nemci in Mažari. Med ranjenimi je bilo 75 težko ranjenih, 11 ranjencev je na potu umrlo. Na kolodvoru jih je sprejelo gasilno in reševalno društvo pod načelstvom dež. poslanca g. Josipa Turka ter jih odpeljalo v bolnico. Istega popoldne so pripeljali zopet 400 ranjencev, tekom noči pa 751.

— Od "mrtvih" vstal. Štiri dolge mesece je minulo, kar je odšel na bojišče z drugimi slovenskimi fanti vred tudi Adolf Kreuzberger, o katerem ni dobila njegova mati, bivajoča v Ljubljani, nobenega poročila, nobenega znamenja, da je še med živimi. Sedaj pa je mati dobila pismo od sina Adolfa, v katerem ji naznanja, da je še med živimi, in sicer v Prištini, ki leži na Kosovem polju v Novi Srbiji. Koncem pisma vošči materi veseli god in srečne božične praznike. Mater je pismo nepopisno razveselilo. Solze veselja so ji stale v očeh, ko je brala toli drago ji pismo.

— V Repnjah je 11. dec. umrla 78 let stara dekle, Ovčakova Mica, sestra pokojnega g. zlatomašnika Jurija Dernovšek.

— Štabni kurat na južnem bojišču je postal g. dr. Anton Jehart.

— Smrtni udarec. Kakor se poroča iz Črnomlja, sta se sprla 20letna fanta Martin Stojnič, Anton Govednik in 18letni Franc Sodec dne 8. dec. popoldne v gostilni Alojzija Franc v Metliki z 20letnim Jožefom Gornik iz Grabovca. Skoraj nato so se odstranili fantje iz gostilne in prežali na domov se vračajočega Gornika. Sešli so se v nekem vinogradu, nakar se je pričel boj s koli, v katerem je bil Gornik pobit na tla in smrtno poškodovan. Zlikovci so bili izročeni okrajnemu sodišču v Metliki.

— Z ruskega ujetništva je pisal g. dr. Franc Stele. Nahaja se v Čiti v vzhodni Sibiriji.

— Kap je zadela dne 4. dec. popoldne 45letno delavko v tobačni tovarni Nežo Selanovo z Glinc. Bila je takoj mrtva. Mož pokojnice je pri vojakih, doma pa sta ostala dva nepreskrbljena otroka.

— Umrli so v Ljubljani: Martin Hrnčič, bolniški strežaj, 24 let. — Anton Juvan, izvošček in hišni posestnik, 46 let. — Marija Vidmar, služkinja, 48 let.—Antonija Dimnik, delavčeva vdova, 80 let. — Martin Berlot, domobranec.

— Padel je na južnem bojišču vrhniški sodnik gospod Krč. Na južnem bojišču je padel odvetniški kandidat pri odvetniku dr. Počku v Ljubljani rez. poročnik Josip Šinkovec.

— Dva mrtva oživela. Alojz Bečan in J. Štefe, oba tovarniška delavca v Tržiču sta bila razglašena od raznih tovarišev vojakov kot mrtva. Res ni bilo čuti par mesecev nobenega glasu od njiju. Sedaj pa piše Alojz Bečan iz Sibirije ,da je tam s Štefetom, da hodita na delo in dobivata polovično plačo na dan, drugo polovico jima bodo dali, ko se vrneta domov. Oba sta zdrava.

— Smrt zvestega posla. Dne 5. dec. je umrla v sanatoriju g. primarija Drganca dobro znana, vrla natakarica gostilničarke gospe Češnovarjeve v Kolodvorski ulici, Helena Brvar. Pri gospej je služila 22. leto. Bila je desna roka svoje gospodinje.

— Izvoz meseca novembra. Iz Ljubljane se je izvozilo meseca novembra 2906 prešičev, 277 goved in okolu 100 konj.

— Umrli so v Ljubljani: Helena Brvar, natakarica, 39 let.—Henrik Wimmer, vojak, 19 let. — Josipina Kušar, mestna uboga, 61 let. — Amalija Markovič, bolniška sestra, 33 let. — Marija Polc, sodnikova vdova, 89 let.

ŠTAJARSKO

— O naših fantih na bojišču. Vojaški kurat Jožef Ogris je poslal to-le pisanje z bojišča: Tukaj se nam godi primeroma dobro; naši slovenski fantje iz Štajerske so zmerom dobre volje, ki jo ravno zdaj vlivajo v vesele slovenske pesmi, ki jih ta kraj pač ni slišal. Pred nekaj dnevi sem slišal, da so se tudi "Janezi" pri nekem naskoku z bajonetom zopet vrlo izkazali. Tako govori preko vseh klevetij gotovih ljudi kri naših slovenskih junakov, da "hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovencev ne mine."

— Še vedno spi. Maribor, 9. dec.: V vojaško bolnico v Mariboru (v gimnazijsko poslopje) je prišel iz severnega bojišča češki ranjenec, ki spi sedaj neprenehoma že dvanajst dni. Le v toliko ga vzbudijo, da mu dajo malo jesti in piti. Prebolel je med tem tudi pljučno vnetje. Med zdravniki vzbuja ta slučaj izredno zanimanje.

— Umrl je dne 4. decembra Peter Mejač, krojač v Stolni ulici v Mariboru, star 75 let. Rajni je bil rodom iz Kranjskega.

— Župnik Muršič. "Grazer Volsbl." poroča: Radi razžaljenja veličanstva obtoženi župnik Muršič je izpuščen na svobodo. Iz zapora je zdaj izpuščen tudi zadnji katoliški duhovnik lavantinske škofije.

— Štajerska izročila 60,000 zavojev četam III. armadnega zbora. Iz vojnega časnikarskega stana poroča c. kr. korespondenčni urad sledeče: Voditelj vojnega preskrbovalnega urada na Štajerskem, vitez pl. Pantz, je poročal armadnemu višjemu poveljniku nadvojvodi Frideriku o prireditvi vojaškega dneva na celem Štajerskem in ga prosil, da sprejme en normalni zavoj za Božič, kakršnih odpošljejo 60,000 četam III. armadnega zbora. Poslancu Pantzu in vsem udeležencem se je za to domoljubno dejanje izjavila zahvala z obvestilom, da Njegova c. in kr. visokost božično darilo z veseljem sprejme.

— Bela žena. V Mariboru je umrl krojaški mojster Peter Mejač, 75 let star. Rajni je bil rodom iz Kranjskega. — Umrl je Ferdinand Hartinger, vpokojeni železniški uradnik, oče mariborskega trgovca Ferdinanda Hartingerja.

— Nabori ali prebiranje črnovojnikov v Mariboru se je vršilo v Narodnem Domu. Nabori so se pričeli dne 23. novembra in se končali 18. decembra. Tudi iz slovenjebistriškega ter šentlenartskega okraja so morali črnovojniki v Maribor na nabor.

— Poslanec Pišek zopet župan. Dne 26 .novembra je novoizvoljeni občinski odbor občine Hotinja—Orehovas pri Mariboru volil župana. Skoro enoglasno je bil zopet izvoljen dosedanji dolgoletni župan dr. in dež. poslanec Pišek.

— Mariborčan odlikovan z nemškim železnim križem. Zrakoplovni nadporočnik Maks Macher, sin mariborskega steklarja g. Maherja v Poštni ulici se je v službi Hindenburgove armade tako odlikoval, da je bil od nemškega cesarja odlikovan z železnim križem.

— Mariborska plinarna je prišla s 1. januarjem l. 1915. v last mariborske mestne občine. Mesto se je več let pravdalo z akcijsko družbo. Najvišje sodišče je dne 4. decembra razsodilo, da je pravica na strani mestne občine.

KOROŠKO.

—Dr. Rudolf Silan, rezervni poročnik pri 67. pp., je padel na severnem bojišču. Kot mrtvega ga navaja seznam izgub št. 74, izdan 5. decembra. Rajni je bil iz znane in spoštovane Silanove družine v Pliberku, je delal sodno prakso v Celovcu in je bil pozneje nastavljen kot avskultant pri mariborskem sodišču. Bil je ljubezniv družabnik in narodno zaveden mož.

— Odlikovanje radi hrabrega zadržanja pred sovražnikom. Četovodji Engelbertu Auer, 14. vojne stotnije, pešpolka št. 7 (celovški pešpolk), je 7. dec. štacijski poveljnik gospod c. in kr. podpolkovnik Moric Molisch v navzočnosti gospodov častnikov po slovesnem nagovoru pripel podeljeno mu zlato hrabrostno svetinjo. Četovodja Auer je bil odlikovan zaradi skrajno hrabrega postopanja s svojim vojem v nekem večjem boju pri Grodeku, kjer se mu je posrečilo, da je z energičnim nastopom zasedel važno točko. Žal, da je bil med tem prodiranjem nevarno ranjen po kosu granate. Odlikovancu je gospod štacijski poveljnik prisrčno čestital, kakor tudi navzoči gospodje častniki. Ginjen se je zahvaljeval odlikovanec za podeljeno čast; s svojim junaškim činom je izpolnil le svojo vojaško dolžnost nasproti svojemu ljubljenemu, sivolasemu cesarju in domovini.

PRIMORSKO.

— Na severnem bojišču je padel, če se sme verjeti pripovedovanju ranjencev, g. Herman Furlan, uradnik Jadranske banke. Doma je bil iz Svinega pri Šmarjah v goriški Vipavi. Služil je kot rez. častnik pri 27. dom. polku. Njegov brat Albin je bil tudi ranjen v Galiciji.

— Odlikovanje vojaka. S srebrno hrabrostno svetinjo je bil odlikovan podčastnik 97. pešpolka Janez Lukan.

—Trst za vojake. Trst, 5. dec. (Kor. urad.) Vspeh vojaškega dneva v Trstu znaša 54,000 K. S tem denarjem se je nakupila gorka obleka in darila; pridejala so se še posebna darila prebivalstva in se vse skupaj — skoraj dva polna vagona — odposlalo v Gradec kot božični dar vojakom 3. armadnega zbora. Odbor je sklenil, da bo vrhu tega 1000 mož 97. (domačega) pešpolka, ki imajo v kratkem iz Ljubljane odriniti na fronto, obdaroval z gorko obleko.

— Na severnem bojišču je bil ranjen g. inženir Franc Pazdera, zet gosp. višjega sodnega svetnika M. Rutarja. Gosp. Pazdera, ki je c. in kr. rezervni poročnik, se zdravi doma v Gorici.

HRVATSKO.

— Ivan pl. Zajc umrl. Dne 15. dec. je umrl v Zagrebu slavni skladatelj Ivan pl. Zajc. Rodil se je 3. avg. 1834 na Reki. Njegov oče je bil kapelnik reške mestne godbe. Že kot otrok je kazal Ivan posebno voljo in talent za glasbo. Do leta 1849. je ostal Zajc na reški gimnaziji. Nato ga je oče poslal na konservatorij v Milan, kjer je ostal šest let. Potem se je vrnil na Reko, kjer je bil imenovan za kapelnika mestnega gledališča in ravnatelja v filharmoničnem društvu. Na Reki je ostal sedem let. Leta 1861. je pričel skladati hrvatske skladbe. Ustvaril je celo vrsto operet, ki so se proizvajale po celi Avstriji, na Poljskem, Češkem, v Nemčiji in Italiji, a redno v Zagrebu. Koncem l. 1869. je bil Zajc poklican v Zagreb, da prevzame vodstvo gledališkega orkestra in glasbenega zavoda. Zajc spada med najplodovitejše glasbenike sedanjosti. To nam dokazuje ogromno število njegovih del, ki jih je nad 1,000.

— Izstopi iz hrvatsko-srbske koalicije. Hrvatski listi javljajo 28. nov.: V današnji seji kluba hrvatskih delegatov v skupnem saboru je bilo sklenjeno, da se poslanec dr. Hinko Hinković nima smatrati več članom kluba. Dr. Srgjan pl. Budisavljević je priobčil brzojavno svoj izstop iz kluba, ker je osumljen kaznjivega čina, dokler se njegova afera ne razjasni. Svetozar Pribičević je javil, da izstopa iz kljuba radi slučajnih sedanjih razmer, ki so nastale brez njegove krivde, dasi popolnoma odobrava delovanje kluba. Vsa ta priobčenja je klub vzel na znanje. Madjarski list "Az Est" pa javlja se, da omenjeni poslanci odlože tudi svoje poslanske mandate.

— Sarajevski obsojenci na Dunaju. 5. dec. zjutraj so pod najstrožjo vojaško stražo prepeljali radi umora nadvojvode prestolonaslednika Frana Ferdinanda obsojene osebe na Dunaj. Kazen bodo prestali v neki avstrijski kaznilnici.

— Srbski vojni ujetniki v Osjeku. 2. dec. so pripeljali v Osjek 1800 srbskih vojnih ujetnikov, med njimi 16 častnikov. Po enournem odmoru so peljali ujetnike naprej na Ogrsko. Ujetniki, ki so raztrgani in slabo izgledajo, so zajtrkovali čaj s kruhom. Srbski častniki so kupovali časopise. Neki srbski častnik je izjavil, da vojska v Srbiji še ne bo kmalu končana. Dokler bo še kaj prostora, se bodo Srbi umikali in branili. Na srbsko kapitulacijo ni misliti. "Mi upamo na Ruse," je pristavil drugi častnik.

— V Knínu je razpuščen občinski odbor in se je uprava izročila gerentu, vladnemu komisarju.

562,700 brezdelnih v New Yorku.

New York, 11. jan. — Nepopoln izkaz brezdelnih oseb tukaj, ki je bil sestavljen za "Church Forum", kaže skupno število 562,700.

J. C. Adler & Co.
priporoča rojakom svojo
Mesnica
Tel. 101 Joliet, Ill

Dr. Martin J. Ivec
SLOVENSKI ZDRAVNIK
Physician and Surgeon
900 N. Chicago St., Cor. Clay
JOLIET, ILL.
Urad zraven slovenske cerkve.
Telefon N. W. 1012, ali Chicago telefona: Urad 1354 J. Dom 2192 L.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.
Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta.
Kapital in preostanek $300,000.00
C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

STENSKI PAPIR
Velika zaloga vsakovrstnih barv, oljev in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.
Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 927.
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

WALTER R. PADDOCK, lastnik.
A. W. FLEXER, lekar.
PADDOCK'S PHARMACY
101 WESTERN AVE., JOLIET, ILL.
Chicago tel. 1203.
Največja zaloga vsakovrstnih zdravil, okrepčil in mazil.

J. P. KING
Oba telefon štev. 8
Lesni trgovec.
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k
ANTONU SCHAGER
North Chicagi Street
v novi hiši Joliet National Banke.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

A. NEMANICH, preds. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.

Slovenian Liquor Co.
1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.
GLAVNICA $50,000.00.
Ustan. in inkorp. leta 1910
Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.
Rojakom se priporoča za obila naročila.
Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.
Potovalni zastopnik: Fr. Završnik.
Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!
Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilno Grenko Vino.

Mestna hranilnica ljubljanska
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.
Denarnega prometa koncem l. 1913 je imela 700 MILIJONOV KRON, VLOGE znašajo nad 43,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.
Vložen denar obrestuje po
4½ %
brez vsakega odbitka.
Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.
Denar pošiljajte po POŠTI ali kaki ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno "šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

430 STRANI OBSEGA
Veliki Slovensko-Angleški Tolmač
prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.
Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.
Cena knjige v platnu trdo vezane je $2.00, ter se dobi pri:
V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Društva sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek

SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA.

Inkorp. l. 1899.

v lastnem domu 1006 N. Chicago St.

Joliet, Illinois.

Telefon: Chicago 100.

Naročnina:

Za Združ. države na leto.....$2.00
Za Združ. države za pol leta....$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEC

Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC

Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the

SLOVENIC AMERICAN PTG. CO.

Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

CERKVENI KOLEDAR.

24.	jan.	Nedelja	Timotej; Babila.
25.	"	Pondeljek	Spreobrnitev Pav.
26.	"	Torek	Polykarp; Pavla.
27.	"	Sreda	Janez Zlatoust.
28.	"	Četrtek	Julijan; Marteja.
29.	"	Petek	Frančišek Salezij.
30.	"	Sobota	Janez milošč. M.

CERKVENI GOVOR ZA TRETJO NEDELJO PO SV. 3 KRALJIH.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

O sramožljivosti.

Gobov je prišel in je Jezusa molil rekoč: Gospod, ako hočeš, me lahko očistiš.

Mat. 8, 1.

1. Grda bolezen so bile gobe; ves život v jedni krasti. Nevarna bolezen so bile gobe; morali so gobovi po samoti prebivati. Hvala Bogu ,da te bolezni med nami ni!

2. Pa druga nevarna bolezen po naših krajih sega, se jih tisočerih prime in hoče posebno našo mladino celo ugonobiti, pomoriti svete nedolžnosti svet. Ta neznana dušna bolezen je nesramnost. Oh, naj bi skoraj prišel mogočen zdravitelj našo mladino ozdravit!

Nevarnost je velika.

3. Vi starši, učitelji in redniki, vi imate prvi varihi in zdravitelji biti svojih otrok, učencev in rejencev. Hudo bolezen srečno ozdraviti, je potreba sosebno treh rečij:

I. Bolezen prav spoznati.

II. Vzroke bolezni poiskati.

III. Najboljše pomočke rabiti, da se bolani ozdravijo, zdravi bolezni obvarujejo. To trojno bodi naše premišljevanje. Jezus, ti naš božji zdravnik, iztegni svojo mogočno roko in pomagaj nam!

I.

Dva najhujša sovražnika človek ima; za dušo greh, za telo smrt. Dobri Bog je človeku dva variha dal, zoper greh sveti sram, zoper smrt pa bolečino. Brez svete sramožljivosti bi zginila nedolžnost in sveta čednost, brez bolečine bi minilo življenje.

1. Bog je dal za variha nedolžnosti in sveti čednosti sveti sram, da hitro čuti, kar se ne spodobi, kar ni prav. Rudečica oblije lice, sveti strah obide srce, ko se nevarnost bliža. Sveta sramožljivost je mladine jutrnja zarja, devištva žlahten cvet, znamenje naše vrednosti in visokosti; pa je zelo med nami pozebla!

2. Mladeničem in možem se ne zdi grdo, z nesramnim ženstvom znanje imeti in se žnjim očitno pohajati. Deklice, ki se za device štejejo, se ne sramujejo, z razuzdanim moštvom pečati se, voziti, v gostilnico, po shodih na ples hoditi. Kar se po noči, po poti in pod tujimi strehami godi, se že zinti ne sme.

3. Kaj pa je vse to hudega? porečete. Ako ni hudo samo na sebi, je strašno v svojih nasledkih; ako še ni vse greh, je pa greha začetek. Po tem je tako redka deviška čistost, toliko navadno nečisto dejanje, toliko nesrečnih dekličev, razuzdanih mladeničev, toliko divjakov brez nauka in brez krščanske izreje.

Oh, to je grozovitna bolezen sedanjega sveta, za toliko nevarnejša, za koliko manj jo spozna. Odkod ona pride?

II.

Kadar zdravnik bolnika obišče, ga natanko izpraša, kako se mu je bolezen začela? Uzroki nesramožljivosti so:

1. Zanikernost starišev, ki dajo otrokom obojega spola vkupaj ležati, ali jih celo v svojo zakonsko posteljo jemljejo, jih pustijo gole hoditi, se v samoti po kotih potikati itd. Je slana cvetje pomorila, prida sadja ne bo; tako otroci, kateri sramožljivosti ne občutijo.

2. Gizdavost ali oholost (nečimurnost) deklet, ako jih matere razvadijo na ošabna oblačila, kako bi drugemu spolu dopadle, razgaljene hodile itd. Angel svete sramožljivosti take zapusti.

3. Pregrešen ponos in hvala mladeničev, koji se svojega razuzdanega dejanja, zapeljevanje, celo očitnega greha hvalijo in v hudobijah časti iščejo. Taki so ubijalci svete sramožljivosti.

4. Očitno pohujšanje, ako nesramni posli, rokodelci vpričo otrok klafajo, se nespodobno cukajo, pijani po gostilnicah delajo, kar je povedati strah. "Gorje človeku, po katerem pohujšanje pride" itd.

5. Razvada v jedi in pijači poželenje mesa obudi, preveč kave, močnega vina, žganja in drugih sladčic poživini človeka, da je kakor konj in mezek, katera pameti nimata. Ni grše stvari na svetu, kakor nesramno ženstvo; ono je kakor blato na cesti (Sirah 9, 10). Ni hujše zverine v božjem kraljestvu, kakor razbrzdano moštvo, najemnik pekla. Jedna garjeva ovca celo čedo okuži, jeden sam nesramni človek celo hišo, sosesko pohujša. Kako imamo temu pomagati?

III.

Težko se gobe ozdravijo, še težje nesramnost odpravi. Veliko lažje se je varovati, kakor ozdraviti. Potreba je:

1. Otroke vaditi, da svoje potrebe spodobno opravljajo. Ako k hiši prideš, ali mimo vogla greš, lahko spoznaš, kakšni ljudje so domači. Snažnost in sramožljivost sta si sestri. Česar se mlado navadi, to staro zna.

2. Otroke privajati, da se spodobno oblačijo. Angel beži, ako dete čedno odeto, oblečeno ni. Sedem let stari otroci se naj po spolu v postelj odločijo; pa tudi odraslim skupaj ležati ni varno.

3. Vsako nespodobno dejanje in zadržanje se ima odpraviti. "Fej, to je grdo, nesramno," mora otroku zadosti biti, da opusti. So pa otroci odrasli, jim skrbna mati veli: "Deca! ne mislite, ne govorite in ne storite, česar bi vas bilo pred Bogom strah, pred menoj ali pred poštenimi ljudmi sram. Bog vse vidi, Bog vse ve; angel varih vas povsodi gleda." Mati je sramožljivosti najboljša oskrbnica.

4. Oblačila imajo biti čedna, pa ne razšopirjena, ne prepisana. Gizdavo dekle sramožljivo ni. Obleka je le spomin pokore. Rože preširoko cveteče hitro oblete.

5. Varovati se slabih tovaršij; one pokvarijo pošteno zadržanje (Sirah 26, 23). Ne dopustiti, se mladini z drugim spolom pečati; že šolarji se imajo po spolu razposaditi. Kjer svete sramežljivosti ni, tam umira nedolžnost in sveta čednost. Nesramna deklina in pa kuhinjska capa; nesramen mladenič in pa garjev človek; potreba se ga je izogibati. Zastonj žuga oče, prosi mati, žugajo pridigarji, opominjajo spovedniki; ni sramožljivosti, tudi ni čednosti. Sramožljivost vse velja. Kakor Kerub z gorečim mečem stoji sveti sram pred srečnim rajem devištva, odpodi lizuna, vbrani sitneža in ohrani deviško čast. O sveta sramožljivost ,ti si družica angelska! (Sirah 26, 19).

Konec. Nesla je pred nekimi leti odrasla deklica iz Holmanovca na Ogrskem število denarjev v Golnico. Zvunaj vasi se ji človek pridruži in tovarišijo ponudi rekoč, da gre ravno to pot. V sredo dobrave prideta in mož jo po stranskem potu spravi, kakor bi bližej bilo. Do rudnika prideta in mož zakriči: "Tukaj je tvoja smrt; hitro daj denarje." Trepetaje mu denarje poda in le za življenje prosi.

Grozovitnik ji ukaže oblačilo sleči, rekoč: da bi bila škoda, ko bi segnilo. Deklič se sleče in v sami srajci pred njim stoji. Tudi srajco hoče imeti. Sramožljivo dekle pred njega poklekne, roke povzdigne in prosi, naj se od nje obrne, ker se ne spodobi, da bi gola pred njim stala. Ubijalec ji hrbet obrne. Mahoma ga dekle od zadej zgrabi in v globočino rudnika prekucne. Dirja pravit, kaj se je pripetilo. V jami najdejo hudodelca mrtvega z denarjem in z oblačilom, pa troje drugih trupel trohnečih.

Kdo je rešil pošteno devico strašne smrti? Angel svete sramožljivosti. Kdo bo varoval vaše otroke dušne smrti, kadar vas starišev poleg ne bo? Angel svete sramožljivosti. O ne dajte, da bi zapustil vašo hišo angel svete sramožljivosti; le ona otroke nedolžne, angelom podobne stori. Amen.

BOŽIČNI PASTIRSKI LIST VOJAŠKEGA ŠKOFA.

Apostolski vojaški vikar avstro-ogrski, škof Emerik Bjelik, je izdal sledeči božični pastirski list:

"Ljubim vojakom pred sovražnikom in dragim bolnikom in ranjencem pozdrav in blagoslov v Gospodu! Vsak dan se vas spominjam v ljubezni in molitvi pri sveti maši in v svojih molitvah. Sedaj, ko se bliža sveti božični praznik in novo leto, še tem vneteje in vam izrekam najprisrčnejša voščila. Tisočem v domovini je težko pri srcu, če pomislimo na letošnje božične praznike. Ob razsvetljenem božičnem drevescu bo manjkalo toliko njihovih dragih, ki morajo praznovati mirovni praznik krščanstva daleč od svoje domovine v ledenem mrazu, v neprijaznem kraju sredi vročega boja ali na bolniškem ležišču. Oni, ki so ostali doma, tudi čutijo togo in bol, da morajo biti v dneh najlepših rodbinskih praznikov ločeni od staršev, od žene in dece.

Dragi bratje! Dasiravno prevzemajo nas v domovini in vas na bojišču in v bolnišnicah ista tožna čustva, nas vendar navdaja isti duh: duh radostne požrtvovalnosti in odrekanja! Svet se je bil nekdaj pohujšal. Sin božji je moral priti na svet, da ga s pomanjkanjem in trpljenjem, s krvjo in smrtjo odreši greha in zla. Če je kdaj klic božjega mojstra: "Pojdite za menoj!" našel zvestih učencev v velikem številu, ste tudi vi, ljubi vojaki, nasledniki Kristusovi, ker s svojim pomanjkanjem in odrekanjem najhujše vrste, mrazom in bolečinam, krvavečimi ranami in pogumnostjo do smrti sledite ubogemu otročiču Jezusu v jaslicah na njegovi poti trpljenja, da priborite svetu mir, po katerem tako zelo hrepeni danes. Vi junaki! Pojmujte vse žrtve v krščanskem duhu in naj vas prešinja krščanski pogum. Bodite neomajne hrabrosti, enaki hastom, ki se ne dajo upogniti pred nobenim viharjem, ki se ne dajo zlomiti po nobeni nevihti! Naj hrumi okoli vas tisočera nevarnost in če vam grozi smrt ter strahoma kličete: "Odkod naj mi pride pomoč?" — zaupajte v Boga. "Ti, Gospod(si moja rešitev! Okrepljeni po njegovi moči, vojeni po njegovi roki, zaupajoč v njegovo pomoč, boste lahko prenašali vse težave, muke in nevarnosti in boste pripravljeni za največje žrtve. Kakor je zeleno drevo upanja ,božično drevo, prevlečeno z zlatom, kakor sije in se sveti, tako se mora tudi posebno v trpljenju in nevarnosti svetiti luč naše svete vere; pokazati moramo pred svetom, da smo ubogljivi otroci svojega nebeškega očeta, zadovoljni z vsem, četudi je trdo in bridko. Za vami stoje milijoni, ki proseč vzdigujejo roke k nebu. Usmiljeni Bog ne pusti neuslišanega tega klica svojega ljudstva, ki je v stiski. Zaupajte! Zato naprej pogumno in zaupajoč v Boga!

Ali vas tare skrb za ženo in deco, za staro mamico? Ne skrbite! Dobrodelna ljubav neumorno deluje, z božanskim otročičem Jezusom zahaja k vašim dragim in jim prinaša tolažbe, lajša bedo, otira solze. Sveto pismo in svetovna zgodovina pripovedujeta o neštevilnih junakih. Eno glavno potezo so imeli skupno vsi, namreč veliko, prisrčno zaupanje v Boga, trdno vero, navdušeno samozavest in čisto vest. Temu so se imeli zahvaljevati na svojih uspehih in zmagah. Z veseljem sem sam videl na severnem in južnem bojišču, kako tudi vi v fronti, v strelnih črti in v bolnišnicah gojite duha pobožnosti ter iščete in nahajate v molitvi in sprejemanju svetotajstev tolažbe in moči. Vztrajajte v tem duhu! Niste še na cilju. Treba je še biti bitke, priboriti zmage, ki zagotove mir in pokoj dragi domovini. Šele tedaj se odpočijte na svojih lavorikah; potem, ne prej, se vrnete domov z veseljem, vi korenjaki! Tedaj stopite z radostjo na domača tla, vi srečniki! Tedaj se veselite svojega dela, vi nepremagljivci! Tedaj uživajte v krogu svojih dragih plačilo vztrajne zvestobe, vi junaki! Blagoslov božjega otroka Jezusa vas čuvaj, spremljaj in vodi k zmagi! Amen.

Vsem katolikom vsevkupne oborožene sile na bojišču, na vojnih ladjah in v domovini, dalje vsem civilnim osebam, ki se nahajajo pri armadah na bojišču in na vojnih ladjah, je po posebni dispensiji, ki jo je podelila sveta stolica 9. decembra, dovoljeno uživanje mesnih jedi dan pred letošnjim svetim božičnim praznikom (grško-katoliškim vernikom po njihovem koledarju). — Emerik Bjelik, škof. apostolski vikar c. in kr. armade in mornarice."

VOJSKA V SNEGU.

"Mede," poroča uradno poročilo z zahodnjega bojišča — "cel meter visoko je zasneženo srbsko gorovje — sneži in zmrzuje na poljskem bojišču. Prikimala je zima. Vojskovati so se pričeli poleti. Prvi vojaški pohodi so se pričeli poleti v najhujši moreči vročini in v soparici. Zdaj pa trpe vojaki v snegu in v mrazu. Pričela se je zimska vojska, ki se zelo razločuje od vojske poleti in se mora tudi voditi popolnoma drugače.

Pošiljajo vojakom volnene obleke, darila ljubezni, vojna uprava stori vse, da tudi pozimi za vojake skrbi, a kljub temu vsak vprašuje: kako se bodo vzdržali nemški vojaki na zahodnem bojišču, kjer leže cel dan vedno pripravljeni za boj in izpostavljeni vsem vremenskim nezgodam. Življenja v strelskih jarkih si nikakor ne smemo narobe predstavljati. Ljudje ne leže morebiti kar 24 ur v jarkih ob sprednjih prsnih obranah s puško v roki vedno pripravljeni, da streljajo, marveč le del stoji ob prsnih obranah na straži, ki opazuje ozemlje in vsako sovražnikovo kretnjo in da strelja na vse, kar se neprevidno nekrito pokaže. Straže se vedno menjajo. Ostali vojaki se nahajajo v bivališčih in v luknjah, ki so prizidane strelskim jarkom. Bivališča so polagoma lagodno opremili in jih tudi s slamo, preprogami in celo s pečmi zavarovali proti mrazu. V teh bivališčih se lahko 24 ur čisto prijetno preživi. Ko poteče 24 ur, se posadka zamenja in odpošlje za sprednjo črto, kjer je za ugodnejše bivališče preskrbljeno. Tu so zgrajeni tabori koč iz prsti, kjer se lahko čisto ugodno živi, kakor so pokazale izkušnje v ruskojaponski vojski. Izkušnje te vojske je porabila tudi naša vojna uprava že v mirnih časih. Mrzlo vreme celo, če je tudi oster mraz, čete lažje preneso, kakor dolgotrajno mrzlo mokro deževje.

Na Poljskem mraz izboljšava hojo. Ceste, prej tako blatne, da sploh ni bilo mogoče voziti po njih, imajo zdaj tako trdno skorjo, da se lahko vozi po njih. Močvirja, čez katera ni bilo mogoče vojakom hoditi, so zdaj tudi zamrznjena. Tudi reke so vsaj večinoma tako zamrznjene, da se lahko prekoračijo. Operacije na Poljskem so zato pozimi lažje izvedljive kakor poleti in osobito v deževni jeseni in pomladi.

Zamrznjena zemlja zelo učinkuje na zgradbo poljskih utrdb, na kar je nedavno opozarjal generalni polkovnik Hindenburg. Rusi so namreč izredno spretni za izkopavanje strelskih jarkov. Vadijo jih namreč močno v kopanju in se kakor krti hitro zakopljejo. Če je pa zemlja trdo zamrznjena, pa ne morejo hitro izkopati jarkov in so izpostavljeni napadom na odprtem bojišču, kjer so jim pa naši vojaki vedno kos. Na Poljskem ni dobrih hiš. Zato so naše čete opremljene s šotori. Izkušnje uče, da se more tudi na snegu v šotorih čisto prijetno prebivati.

Težavno je pa vojskovanje pozimi v hribih. A izkušnje v turško-ruski vojski leta 1877.-78. uče, da je tudi pozimi vojska v hribih mogoča.

Kapucin na bojišču.

Robert Michel piše v "Oesterr. Rundschau" z bojišča sledeče: Kapucin oče Kajus je prideljen kot vojaški duhovnik meranskemu bataljonu deželnih strelcev. Odkar so deželni strelci odšli iz svoje garnizije do današnjega dne, deli ž njim vse njih napore. Noče jezditi in noče se voziti, koraka peš s priprostimi vojaki ramo ob rami, vedno pripravljen pomagati, kadar je pomoč potrebna. Skupaj z vojaki spi v strelskem jarku, ostane pri njih, kadar se vojskujejo in ko naskakujejo. V bojih, ki trajajo po več dni v strelski črti, ga je povsod videti. Osrčuje vojake in jih opozarja, naj zaupajo v Boga. Peter Kajus je opravljal nekoč še zdravnikovo službo v ognju, ko ni imel bataljon zdravnika. Niti enega ranjenca ni izpustil iz strelske črte neobvezanega. Vrhu griča pridobljenega s krvjo stoji pater Kajus v svoji rjavi kapucinski halji, odkrit, pred božjim oltarjem in čaka vojakov, ki prihajajo k sv. maši. Vrnil se je iz strelske črte, da ob Vseh svetih mašuje brigadi deželnih strelcev. Oltar je priprost; zbili so ga z nekaterimi deskami pa ga okrasili z zelenjem. Primeren bojišču. Poleg oltarja mizica, na njej polno hrabrostnih svetinj, ki jih bodo razdelili po maši. Vsaka stotnija odpošlje iz strelskih jarkov nekaj vojakov. Plaziti se morajo, da jih ne zapazijo Rusi. Mali oddelki se zbirajo, prihajajo tudi častniki. V bojni črti boj ne sme počivati. Strelja se naprej; tudi havbična baterija vkopana pod gričem, večkrat zagrmi. Ko se pater Kajus prvič prekriža, ponovi več tisoč krepkih palcev znamenje sv. križa čez čelo. Pri maši strežeta patru Kajusu še dva vojaška duhovnika; neki ulanski nadporočnik mu ministrira. Nihče seveda ne more jamčiti, če bo mogoče mašo tudi končati. Rusi od časa do časa mečejo tudi sem granate. Odlikovan je bil pater Kajus Perathoner z zlatim zaslužnim križem s krono. Časte in spoštujejo ga častniki in vojaki.

Srednja starost človeštva.

Če bi noben ortok ne umrl in bi živeli vsi ljudje enako dolgo, bi dosegel vsak človek povprečno 38 let. Pred sto leti pa samo 33 let; toliko smo sedaj na boljem vsled raznih zdravstvenih naprav, vodovodov itd. V raznih državah je tudi povprečna starost drugačna. Poglejmo si jih (po neki dosti zanesljivi statistiki):

Švedsko in Norveško 50 let in 2 mes.; Dansko 48 let in 2 mes.; Irsko 48 let in 1 mesec; Angleško in Škotsko 45 let in 5 mesecev; Belgija 44 let in 11 mesecev; Švica 44 let in 4 mesci; Holandsko 44 let; Rusija 43 let in 7 mesecev; Francoska 43 let in 6 mesecev; Pruska 39. let in 4 mesci; Italija 39 let in 2 mesca; Portugalska 36 let; Rumunija 35 let in 11 mesecev; Grška 35 let in 4 mesci; Avstrija 34 let in 2 mesca; Bolgarija 33 let in 7 mesecev (gotovo več); Turčija 33 let in 5 mesecev; Španska 32 let in 4 mesci.

Telefon.

Začetkom leta 1911. je bilo v Afriki 30,900 telefonskih govorilnic, v Aziji 170,000, Avtraliji 122,000, Evropi 2,848,000, v Ameriki pa 8,355,000 in sicer samo v Zed. drž. nad osem milijonov.

Zveza Katoliških Slovencev
V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill
Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Ta banka plača
3%
obresti
na vlogah
Joliet Trust & Savings Bank
Barber Building, Joliet, Ill.
Glavnica $100,000.00 Jamstva fund $50,000.00
ARCHIBALD J. McINTYRE, Pred.
ERVIN T. GEIST, kasir.
THOS. F. DONOVAN, Podpred.
TA BANKA JE POD DRŽAVNIM NADZORSTVOM.

E. Wunderlich Granite Co.
804-806-808 N. HICKORY STREET
JOLIET, ILL.
Velika zaloga spomenikov.
Naše podružnice so: Bethania in Ressureetion Cemetery blizu Summit, Cook Co. in Naperville, Ill.
Chicago Phone 949
N. W. Phone 949

OBA TELEFONA 67
Kupite premog zdaj, ko ga dobite ceno.

Najboljši Wilmington Premog
$3.50
TONA
American Coal Co.
(FRED W. EGGER)
1210 N. Chicago St. JOLIET.
Razvažamo hitro na vse kraje mesta..

Društvo sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Ustanovljeno 29. nov. 1914 :::: Sedež: Joliet, Ill

ODBOR:

Predsednik.....George Stonich, 813 N. Chicago St.
Podpredsednik.....Stephen Kukar, 1210 N. Broadway
Tajnik.....Josip Klepec, 1006 N. Chicago St.
Zapisnikar.....Anton Nemanich, Jr., 1000 N. Chicago St.
Blagajnik.....John Petric, 209 Indiana Sto
Duhovni vodja.....Rev. John Kranjec, 813 N. Scott St.
Reditelj.....Frank Kocjan, 907 N. Bluff St.

NADZORNIKI:

Anton Sraj, Jr.....1109 N. Broadway
Nicholas J. Vranichar.....1215 Summit St.
Jos. M. Grill.....1208 N. Broadway

Glasilo: Amerikanski Slovenec.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."

Vsi dopisi, pisma in denarne pošiljatve, se naj naslovijo na tajnika: JOSIP KLEPEC, Joliet, Ill.

KRASEN STENSKI KOLEDAR DRUŠTVA SV. DRUŽINE

pošljemo vsakemu rojaku in rojakinji, če nam pošlje 5c (pet centov) v znamkah, kar pokrije poštnino itd. Pišite ponj na tajnika: Jos. Klepec, Joliet, Ill.

NAZNANILO.

PRAZNIK SV. DRUŽINE obhaja katoliška cerkev vsako leto na tretjo nedeljo po sv. Treh Kraljih.

Letos se obhaja na dan 24. januarja, to je: prihodnjo nedeljo.

V duhu na ta dan povzdignimo vsi člani(ice) svoje misli in želje k presv. Družini, patronom naše organizacije in jih poprosimo njih mogočnega varstva.

(REV.) JOHN KRANJEC, duhovni vodja D. S. D.

ZANIMIVE VESTI O SLOV. TOPNIČARJIH V BELGIJI IN NA FRANCOSKEM.

(Iz "Slovenca" z dne 28. nov.)

Prijatelj, topničar pri naši motorni bateriji v Belgiji, Franc Lončar, načelnik "Orla" v Horjulu, je pred par dnevi poslal pismo, v katerem omenja več zanimivih reči.

Nagli padci velikih trdnjav v sedanji vojski kažejo, da bodo take trdnjave postale v bodoče skoro brez pomena. Novi topovi velikani razrušijo vsako, še tako trdnjo zgrajeno trdnjavo. Saj ne pomaga vojakom še tak pogum, ako ne vedo, kje stoje sovražni topovi, ki jim rušijo utrdbe in nje same pokopljejo v razvaline. Grozna je usoda teh junakov. Seveda mora biti zraven tudi dobra infanterija, katera pred utrdbami prav veliko trpi; posebno tam, kjer je utrdba na ravnem polju, in se morajo pomikati proti trdnjavi brez kritja. Pri neki trdnjavi (ni povedano pri kateri in kje) se je bojevalo 15,000 mož s štirimi težkimi topovi, nekaj lažjih topov in strojnih pušk, proti 75,000 mož in 400 topovi. Pa infanterija se je dobro držala. Podpirana od lahkega topništva in strojnih pušk je potisnila sovražnika toliko blizu utrdb, da so mogli silni velikani pričeti bruhati smrt in razdejanje v trdnjavo. Nastopila je grozna ura za oblegance. Spredaj infanterija in lahka artiljerija, zadaj pa naši velikani, ki so rušili utrdbe, kakor da so za igračo. Vse se je prašilo po zraku: kamenje, železo, les in zemlja. Silni topovi v vrtečih se stolpih so odgovarjali naskakovalcem. Toda glej, sedaj se zgodi nekaj čudnega, nekaj strašnega. Stolp iz samega jekla, 45 cm debelega, z dvema velikima topovoma, z električno uravnavo itd. Tega so imeli obleganci za nerazrušljivega. Kar naenkrat nekaj zašumi, zasika v zraku, velikanska krogla iz našega topa se zapiči spodaj pod stolp obrne silnega velikana in ga prevrne narobe kakor hudomušna burja dežnik malemu otroku. To se razume, da kaj takega prisili vsako posadko, da se uda. Ljudje se čudijo, ko čitajo: ta in ta utrdba je padla, ki je imela tako številno posadko, ne vedo pa, da se našim topovom ne more nič ustavljati. Seveda mora artiljerija biti kos svoji nalogi. Posebno pa morajo biti poveljniki možje na svojem mestu, da se dosežejo uspehi kakoršnega sem ti opisal, in jih upamo še doseči če Bog da.

RAZNOTEROSTI.

Alzacija in Lotaringija.

Ker je bilo pretečene dni veliko govora o tej nemški provinciji, naj omenimo, da priznava 10.9 odst. francoščino za materinščino, leta 1900. še 11.6 odst. Katolikov je 76.22 odst., protestantov 21.79, leta 1871. je bilo prvih 79.67 odst., drugih 17.5 odst. Vseh prebivalcev je sedaj 1,874,000; mišljenja so pa kljub nemškemu jeziku še vedno francoskega.

Bičje in trsje namesto premoga.

Ker v Egipt. Sudanu ni lesa in ne premoga, se doslej ni mogla razviti velika industrija. Nemški prof. Hoering je pa iz bičja ob Nilu sestavil neko vrsto šote in pri poznejših poizkusih celo brikete, ki imajo relativno tako moč kot rjavi premog. Angleška vlada je bila s poizkusi popolnoma zadovoljna in že so naročili opravo za celo tovarno v Sudanu. Ker je ob Nilu toliko bičja, da ovira promet, je vzbudila nova iznajdba vsestransko zadovoljnost.

Zgodovinske anekdote.

Vprašanja v šoli.

"Kaj je postal Ludovik XIV. po očetovi smrti?"

"Sirota."

*

"Kdaj je ubil David Goljata?" "Med letom 1648 in 1653." (Takrat je bila na Francoskem domača vojna, imenovana la Fronde; la fronde se prestavi pa frača, in ker je David ubil Goljata s pomočjo frače, se je po mnenju učenca to zgodilo med l. 1648. in 1653. po K. r.)

*

"Kaj veste o Filipu Lepem (francosko Philippe le Bel)?"

"Ta kralj je izumil neko vrsto pušk." (Zamenjal ga je s častnikom Lebelom.)

*

"Povejte mi ime ženske, ki je nosila meč."

"Dame Ocles" (gospa Ocles, izgovori se pa: Damokles).

*

Albreht Duerer (1471—1528). Učitelj nemške šole vpraša dečka naj mu kaj pove o Duererju. Odgovor: A. Duerer hat von sich und seiner Frau ein Selbstbildnis angefertigt. (A. Duerer je izdelal od sebe in svoje žene samosliko.)

*

K. A. Hardenberg (pruski državnik, 1750—1822). Učenec pripoveduje o tem ministru in pravi nazadnje: Ko je Hardenberg umrl, ga ni nihče več poslušal.

*

Neron. "Kaj je napravil ta trinog?" — "Dal je zažgati mesto Rim in da bi bolj gorelo, ukazal vreči v ogenj slamo, smolo, žveplo, na tisoče kristjanov in več drugih takih reči, ki se lahko vnamejo."

Yaghanes,

narod na Ognjeni Deželi, kakih 1000 jih je še, živijo skoro vedno v čolnih. Do 5 m so čolni dolgi, na sredi gori neprenehoma ogenj, za podlago mu je glina. Živi se ta narod skoro izključno od školjk; štejejo samo do tri, jezik njihov nima nobenih izrazov za abstraktne pojme, recimo hrabrost, darežljivost, ljubezen.

Nekaj misli o ljubezni do domovine.

Dr. Foerster je zapisal o tem nekako te-le misli: Človeku je naravno, da ljubi svoje stariše. Kdor jih ne ljubi, z njim ni govoriti! Kaj bi govoril s kamenom?! Enako naravno pa nam je, da ljubim svojo domovino. Kdo bi ne ljubil zemlje, kjer se je rodil — naroda, čigar duh in bistvo je vdihaval, kakor zrak svojega rojstnega kraja — jezika, v katerem so mu njegovi dragi kot otroku razodevali najvažnejša čustva in mu govorili besede tolažbe, saj človek ni samo otrok svojih roditeljev, ampak tudi otrok svojega naroda.

Pri tej nam tako naravni ljubezni do domovine, pa je paziti, da človek ne postane krivičen drugim narodom in deželam. In ker nam pravičnost in obzirnost do njih ni naravno prirojena, zato si jo moramo vzgojiti s pametnim in treznim premišljevanjem. Kaj pa naj premislimo v tem oziru? Kakor noben človek ni sam sebi zadosti, ampak potrebuje za svoj dušni in telesni razvoj ter obstanek mnogoštevilnih neposrednih in posrednih dobrotnikov pa podpornikov, tako je tudi z deželami in narodi. Noben narod ni sam sebi zadosti, ampak potrebuje kolikortoliko tudi od drugih za svoj obstanek in napredek. — Čim bolj izobražen je kdo, tem skromnejši je; ker se zaveda koliko malo ima sam od sebe in kako veliko je število njegovih dobrotnikov. In čim večji in izobraženejši je kak narod, tem manj bi se smel napihovati in tem skromneje naj bi govoril o svojih vrlinah in delih. (Lebenskunde p. 176 squ.) Tem pametnim besedam pripomnimo, naj bi jih trezno premislili Foersterjevi rojaki Nemci. Kje je več ošabnosti, kakor pri Nemcih! Zlasti nam Slovencem vedno očitajo, da smo bili barbari in da so nas oni vzgojili. Prašamo: kje bi bila njihova kultura, ko bi jih ne bili Slovenci ščitili proti Turku s svojimi hrbti? Lahko za pečjo, v miru modrovati, ko drugi hišo branijo.

V pojasnilo.

Iz urada gl. tajnika K. S. K. J., z dne 15. jan. 1915, sem podpisani prejel sledeče pismo potom registrovane pošte:

Gospod Josip Klepec,
Joliet, Ill.

Cenjeni: —

Službenim potom Vam naznanjam, da Vas je gl. odbor K. S. K. J. pri svojem letnem zasedanju dne 14. jan. t. l. izločil iz Jednote.

Vzrok izločitve je obrekovanje in neupravičeno napadanje potom lista Amer. Slovenec na brata glavnega predsednika in K. S. K. Jednote.

Za glavni odbor K. S. K. Jednote:
JOSEPH ZALAR.
(Pečat.)

Potom registrovanega pisma sem odgovoril:

Slavna K. S. K. Jednota,
Joliet, Ill.

Cenjeni: —

Vaše pismo z dne 15. t. m. sem prejel.

Ker se me ni zaslišalo in tudi ne omenjate točke pravil po kateri sem zaslužil to kazen, zato se s tem pismom obračam do Vas in odločno zahtevam, da svoj sklep v mojem slučaju prekinete tekom bodočih desetih dnij in me o tem obvestite.

Ne rad povzročam nepotrebnih sitnosti in stroškov.

Spoštovanjem,
JOS. KLEPEC.

Joliet, Ill., 18. jan. 1915.

Med zapisnikom sej gl. odbora sem čital sledeče:

"Brat Kraker predlaga, da se Josip Klepec izključi iz Jednote, ako se mu dokaže, itd, itd.", in v istej številki ter na istej strani pod "uradnim naznanilom" pa čitam tiskano, da je bil član Josip Klepec že izločen iz Jednote.

Na to sem še bolj pazno prečital cel zapisnik sej, da bi kje našel, da se je izločenemu članu kaj dokazalo, pa nisem mogel najti nikakega poročila ali zaključka v dokaz.

Ako br .Kraker, ki je predsednik porotnega odbora K. S. K. J. ni prepričan temveč je stavil svoj predlog, da se ga še le potem sme izločiti, "če se mu dokaže", jaz sem radoveden kje je g. Zalar, gl. tajnik Jednote, dobil podlago za izločitev.

Z dokazi na dan!, ker drugače bo narod obsodil one, ki se drznejo člana kaznovati predno dokažejo pregrešek, z ozirom na to, da jim se to dovoli le pod pogojem, če se mu dokaže. To je srednjeveška cesarska taktika, ki pa dandanes ni merodajna.

Po geslu: "Vsi za enega, in eden za vse," je dolžnost vseh članom in članic Jednote, da zahtevajo dokaze, ker tako tiransko postopanje je zloraba uradne moči in največja nečast za organizacije.

Na 5. strani "Glasila" druge izdaje je "uradno naznanilo" pod katerim je podpisan gl. predsednik Schneller. To je vse kaj druzega kot uradno naznanilo predsednika katoliške organizacije, ker fraza "lažnjivim dokazom" nikakor ne spada v uradna naznanila, pa tudi ni logična, ker dokazi niso nikdar lažnjivi, pa tudi laž še nikdar ni bila nikakoršen dokaz.

Radoveden sem tudi kdo je kdaj rekel ali pisal, da je K. S. K. J. nazadovala, kot pravi g. Schneller. To je on vse iz trte zvil, samo da se ložje repenči: Pojasnila manjka.

Tudi ni resnica, da se je njega imenovalo za lažnjivca v dopisu, kakor je zapisano v zapisniku. J. K.

Štiri leta.

Pravkar smo prejeli od mr. M. Bilta iz Forest City, Ill., pismo, ki se glasi takole: "Boloval sem štiri leta in poskušal doktorja za doktorjem, a brez koristi. Potrošil sem mnogo denarja. Nazadnje sem odslovil vse doktorje in pričel uživati Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Z velikim veseljem naznanjam, da sedaj lahko opravljam najtežje delo, ne da bi se utrudil, in počutim se zdravega in krepkega. Smatram je za najboljše zdravilo in želim priporočiti vsakomur, ki boluje na svojem želodcu. Mike Bilto, R. F. D. 1, box 50, Forest City, Ill." Ljudje ki jih nadleguje kaka težava na prebavi, bolečina v želodcu ali drobu, ali prehlad teh organov, naj ga uživajo. Cena $1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

* * *

Bolestne mišice v hrbtu je nadrgniti s Triner's Linimentom. Cena 25 ali 50c, po pošti 35 ali 60c. — Adv.

Zahvala.

Vsem rojakom in rojakinjam v prijaznem mestu La Salle, Ill., se podpisana najiskrenejše zahvaljujeva za skazano prijaznost ob priliki najinega obiska zadnjo nedeljo.

Zahvaljujeva se posebno novoustanovljenemu Društvu sv. Družine, Podružnici št. 3, za skazano zaupanje in naklonjenost, ter mu kličeva: Živi, rasti, cveti in se množi!

Konečno se zahvaljujeva tudi g. M. Kump in soprogi, ki nama sta postregla z izvrstno večerjo in krepčilom.

Joliet, Ill., 19. jan. 1915.

Jos. Klepec,
John Jelenich.

BODITE POZORNI—VOLITE NO

Ne popačite svoje svobode, da bi dovolili peščici sebičnežev odrediti za naše mesto zopet ono staro samovladarstvo ter da bi vam, radi vaše zanikarnosti odvzeli skoro vse pravice, koje imate kot samostojni in svobodni ameriški državljani.

Shall the City of Joliet, Illinois Adopt the Commission Form of Municipal Government?	YES	
	NO	X

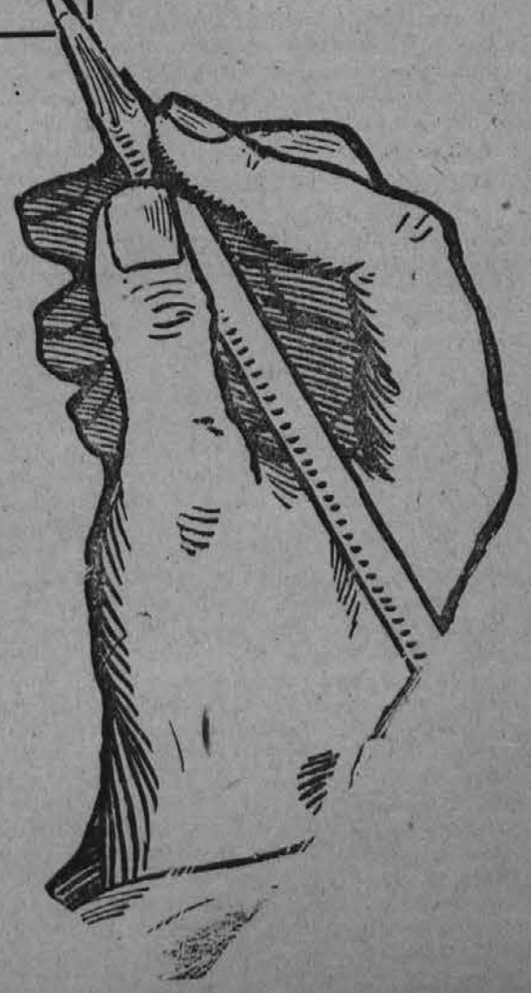

Commission Form pomeni, da boste morali odložiti svoje pravice kot ameriški neodvisni državljani in volilci, ter da boste morali biti zadovoljni z onimi uradniki, ki bodo imenovani po peščici politične klike.

Commission Plan---je proti-ameriški, ter je takorekoč zloraba ameriške svobode in državljanskih pravic. Commission plan je gosposka stvar, ker skrči osebno svobodo.

Komisarji dobe po novi postavi neomejeno in nevarno moč, ter imajo pravico dajati "milostne" predpravice. Imajo neomenjeno pravico trositi denar po svoji lastni volji, ker jim ni mogoče do živega.

VOLITE-NO

Volitev bo dne 2. feb. 1915. Volišča bodo odprta od 7. ure zj. do 5. ure zv.

Skozi pustinje in puščavo

ROMAN IZ MAHDIJEVIH ČASOV.

Spisal Henrik Sienkiewicz. Prevel dr. Leopold Lenard.

(Dalje.)

Toda Arabci so raje mislili na lastno življenje. Metež je bil tako strašen, da niti oni niso mogli obsedeti na velblodih niti velblodi obstati na mestu. Dva beduina, Hamis in Gebhr so poskakali na tla, da bi držali živali za vrvi privezane za uzdi pri dolžni čeljusti. Idris je porinil Stanka nazaj na sedlo in storil ravno tako. Živali so stopila kolikor mogoče na široko, da bi se oprle besnemu viharju, toda primanjkovalo jim je sil in karavana, katero je tepel prah, kakor da bi po nji kdo udrihal s stotinami bičev in s peskom, ki je bodel, kakor šivanke, začela se je premikati enkrat hitreje, potem bolj počasi in se umikati pred naporom. Včasih je vihar izkopaval doline pod nogami, potem se je spet pesek in peščeni prah nasul ob straneh velblodov i nv enem trenotku naredil griče, ki so segali do kolen in še višje. Na ta način je pretekla ura za uro. Nevarnost je postajala vedno strašnejša. Idris je slednjič spoznal, da edina rešitev bi bila zasesti velblode in bežati z viharjem. Toda to bi se reklo, vračati se proti Fayumu, kjer jih je čakala egipčanska sodnija in vislice.

"Ha! težko bo," pomislil je Idris. "Huragan je zadržal tud ipreganjalce, ko bo pa prenehal, se bomo spustili spet proti jugu."

V tem se je pa nekaj zgodilo, kar je popolnoma spremenilo položaj.

Naenkrat je prešiniła temne, skoraj črne oblake peska sivkasta svetloba. Potem je nastala še globokejša tema, obenem je pa vstal na višinah speči in od viharja vzbujeni grom, ter se pričel valiti med arabsko in libijsko puščavo —mogočen, grozen, kakor srdit. Izgledalo je, kakor da se z neba vale cele gore in skale. Oglušajoče ropotanje je naraščalo, postajalo vedno silnejše, pretresalo svet in šlo vedno dalje po celem obzorju — včasih pa bušilo s tako strašno silo, kakor da bi nebeški obok se razpočil in padal na zemljo; potem se je valil dalje z zamolklim, neprestanim ropotanjem; spet buhnil, se spet pretrgal, oslepljal z bliskom, udrihal z gromom, se spustil doli in dvignil spet v višave, bučal in trajal vedno naprej.

Veter je potihnil, kakor prestrašen, ko je pa čez dolgo časa nekje v neizmerni daljavi se strésla podstava neba vsled silnega groma, je nastala mrtva tišina.

Kmalu nato se je pa v tišini razlegel glas vodnikov:

"Bog je gospodar nad viharjem in burjo! Rešeni smo!"

Spustili so se dalje! Toda obdajala jih je tako neprodirna noč, da se ljudje niso videli drug drugega, dasiravno so tekle kamele tesno druga ob drugi — ter so morali neprenehoma glasno klicati, da bi se ne zgubili. Od časa do časa so bliski razsvetlili peščeno planjavo s sinjo ali rdečo barvo, takoj nato je pa spet nastala tema, tako gosta, da bi se je lahko dotikal. Vkljub pogumu, katerega je vlil v srca Sudancev vodnikov klic, jih vendar še ni opustil nemir, zlasti radi tega, ker so se pomikali kar na slepo naprej, ne vede v kateri smeri gredo — če se ne vrte v krogu, ali pa ne vračajo proti severu. Živali so se izpodtikale vsak trenotek in niso mogle iti hitro, poleg tega so dihale tako nekako čudno in glasno, da se je jezdecem zdelo, da cela ta puščava diha strah. Slednjič so padle prve velike kaplje dežja, ki skoraj vedno pride po huraganu, obenem se je pa razlegal vodnikov glas v tihi temi.

"Khor!..."

Bili so nad sotesko. Velblodi so obstali na bregu, potem so se začeli pa previdno spuščati v dolino.

IX.

Khor je bil širok, zdolaj posut s kamenjem, med katerim je rastlo pritlikovo trnjevo grmičevje. Njegovo južno stran so tvorile visoke skale, vse razpokane in razlomljene. Arabci so si ogledali kraj v svetlobi tihih, toda vedno bolj gostih bliskov. Kmalu so tudi odkrili v skalnati steni neke vrste plitvo jamo ali pravzaprav obširno duplino ,kjer je bilo dovolj prostora za vse ljudi in so v slučaju velikega deževja zamogli biti pod streho. Tudi za velblode je bilo dovolj pripravnega prostora na majlini višini pred duplino. Beduini in oba Sudanca so jim odvzeli bremena in sedla, da bi se zamogle dobro odpočiti. Hamis, sin Hadigijev, je pa med tem pričel sekati trnjevo grmovje za ogenj. Velike, posamezne kaplje so padale neprestano, prava ploha se je pa vlila šele, ko so se ljudje že bili položili k nočnemu počitku. Od začetka je lilo v curkih, potem kakor bi vlivati iz kanglje, slednjič je pa bilo, kakor da bi se cele reke vlile iz neviднih oblakov na zemljo. Tako deževje, ki se zgodi enkrat za nekaj let, dvigne celo pozimi vodo v kanalih in Nilu, v Adenu pa napolni ogromne vodnjake, brez katerih bi mesto niti ne moglo obstajati. Stanko ni nikdar v življenju videl nič podobnega. Na dnu struge je pričel šumeti potok, vhod v duplino so zakrili vodni curki, kakor s preprogo, naokrog je bilo slišati samo pljuskanje in šumenje. Velblodi so stali na višini in ploha jih je zamogla samo skopati, vendar so Arabci neprenehoma pogledavali, če ni zanje kakšne nevarnosti. Ljudem je bilo pa prijetno sedeti v od dežja zavarovani jami, pri jasnem plamenu gorečega grmičevja, ki še ni bilo namočeno. Veselje je odsevalo na obrazih. Idris, ki je takoj po prihodu razvezal Stanku roke, da bi mogel jesti, se je sedaj obrnil k njemu in mu rekel zaničljivo:

"Mahdi je močnejši, kot vsi beli čarovniki. On je pomiril huragan in poslal dežja."

Stanko ni nič odgovoril, ker je bil zaposlen z Nelko, ki je komaj še ostala živa. Najprej je otresel prah iz njenih las, potem je rekel stari Dinah, naj razveže reči, katere je vzela s sabo za otroka iz Fayuma, misleč, da gresta k očetoma, vzel brisačo, namočil jo v vodo in obrisal ž njo deklici obraz in oči. Dinah ni mogla tega storiti, ker je videla samo na eno oko in še na to slabo, sedaj pa med viharjem, je oslepela skoraj popolnoma in dasiravno si je umivala razgrete oči, vendar ji ni takoj odleglo. Nelka je molče pustila vse, kar je delal Stanko in je gledala samo nanj, kakor utrujena ptičica — in šele, ko ji je sezul čreveljčke, da bi stresel iz njih pesek in potem postlal pod njo odejo, mu je ovila svoji ročici okolu vratu.

V njegovem srcu je pa vzkipelo veliko sočutje. Imel je zavest, da je varuh, starejši brat in v tem trenotku edini branitelj Nelkin in obenem je začutil, da ljubi to majhno sestrico neizmerno, še veliko bolj, kakor kadarkoli poprej.

Ljubil jo je tudi v Port-Saidu, toda smatral jo je še za otroka — torej bi mu na primer ne prišlo v glavo, da bi ji zvečer pri slovesu poljubil roko. Ako bi mu kdo povedal tako misel, odvrnil bi, da kavalir, ki je že dovršil trinajst let, ne more brez škode za svoj ugled storiti kaj takega. Toda sedaj je skupna nesreča obudila v njem spečo rahločutnost in poljubil je ne samo eno, ampak celo obe dekličini ročici.

Ko se je vlegel, je dalje mislil nanjo in sklenil je izvršiti nekaj izvanrednega, da jo reši iz sužnjosti. Pripravljen je bil za vse, celo na rane in na smrt, samo majhen pridržek je še naredil na skrivaj v svoji duši, namreč, da bi rane ne bolele preveč, smrt pa, da bi ne bila brezpogojna in resnična smrt, ker bi v tem slučaju ne mogel videti sreče osvobojene Nelke. Potem je začel prerešetavati vse najbolj junaške načine, kako bi jo rešil, toda misli so se mu začele zapletavati. Naenkrat se mu je zdelo, da jo zasipujejo celi oblaki peska, potem se mu je zdelo, da vse kamele tišče v njegovo glavo — in zaspal je.

Ko so Arabci razsedlali kamele, so izmučeni od boja s huraganom, zaspali kakor kamni. Ogenj je ugasnil, v duplini je zavladal mrak. Kmalu se je razlegalo hropenje ljudi, od zunaj se je pa slišalo pljuskanje plohe in šumenje vode, ki je padala na kamenje na dnu struge. Tako je pretekla noč. Toda še pred jutrom je začutil Stanko, da mu je hladno in to ga je zbudilo iz trdega spanja. Pokazalo se je, da je voda, ki se je nabrala v razpoklinah na vrhu skale, prišla počasi kaplja za kapljo skozi neke špranje v oboku jame in mu začela slednjič kapati na glavo. Deček je sedel na odejo in se je nekaj časa boril z zaspancem, ter ni mogel spoznati kje in kaj se ž njim godi.

Kmalu se mu je vrnila samozavest.

"Aha!" pomislil je. "Včeraj je bil huragan, midva sva pa uropana, to je pa jama, kamor smo se skrili pred dežjem."

In pričel se je razgledavati. Najprej je na svoje začudenje zapazil, da je dežel prenehal in da v jami ni popolnoma temno, ker jo razsvetljuje mesec, ki stoji že blizu zahoda in visi torej nizko na obzorju. Pri njegovih bledih žarkih se je dobro videla cela notranjost široke, toda plitve dupline. Stanko je videl natančno Arabce, ki so ležali poleg njega, pod drugo steno jame pa belo suknjico Nelke, ki je spala poleg Dinah.

"Spi Nelka, spi," rekel je sam sebi, "jaz pa ne spim in... moram jo rešiti."

Potem je pogledal na Arabce in dodal sam pri sebi:

"Ah! ako bi jih mogel vse te lumpe..."

Naenkrat ga j epretreslo.

Njegov pogled je padel na usnjati zavoj, v katerem se je nahajala puška, podarjena mu za božičnico, in na flinto z naboji, ki je ležala med njim in Hamisom, tako blizu, da bi jo lahko dosegel z roko.

Srce mu je pričenjalo tolči, kakor kladivo. Ako bi mogel priti do puške in nabojev, postal bi on gospodar položaja. Prišel bi tiho iz dupline, skril se kakšnih deset korakov od vhoda med razpadlimi skalami in od tam stražil vhod.

"Sudanci in beduini," mislil je, "ko se zbude in zapazijo, da me ni, bodo vsi skupaj pridrvili iz dupline, jaz jih bom pa z dvema streloma podrl dva prva, preden pridejo pa drugi, bo puška spet nabita. Ostane še Hamis, toda ž njim bom že kako opravil."

Že si je predstavil štiri trupla ležeča v krvi in strah in groza mu je pretresla prsi. Ubiti štiri ljudi! Res, da so to lumpje, toda vseeno je to strašna reč. Spomnil se je ,kako je nekoč v Port-Saidu videl delavca Fellaha, katerega je ubilo vrtalo parne poglabljavke, in kakšen strašen vtis so na njega naredili v rdeči luži ležeči ostanki človeka. Stresel se je, ko se je na to spomnil. Toda sedaj bi bilo treba ubiti štiri. Greh in groza!... Ne, ne! Tega bi ne mogel nikakor storiti.

Začel se je boriti s svojimi mislimi. Za sebe b itega ne storil — seveda! toda tu se gre za Nelko, gre za njeno obrambo, za njeno rešitev in življenje, ker ona pač ne prenese tega vsega in umre gotovo, bodisi med potjo, ali pa tam med divjimi in zverinskimi hordami dervišev. Kaj pomeni kri takih potepuhov v primeri z življenjem Nelke in ali se v takem položaju sploh še sme obotavljati?

"Za Nelko! za Nelko!..."

Toda naglo je spreletela Stankovo glavo, kakor blisk neka misel, da so se mu lasje naježili na glavi. Kaj bo, ako kdo izmed teh razbojnikov položi nož Nelki na prsa ni reče, da jo bo umoril, ako se on — Stanko, ne poda in jim ne vrne puške. Kaj pa potem?

"Potem," odvrnil je deček sam sebi, "v takem slučaju se takoj podam."

In v zavesti svoje slabosti, prevrnil se je spet na drugo stran.

Mesec je pogledaval že samo od strani skozi odprtino jame in postajalo je vedno bolj temno. Arabci so neprestano hropeli. Stanko je nekaj časa ležal, potem je pa nova misel pričela vstajati v njegovi glavi.

Kaj pa, ako bi se izmuznil s puško in skril med skalami, ter ne pomoril ljudi, ampak postreljal velblode? Res bi bilo živali škoda in žal, toda kaj storiti! Saj vendar pobijajo ljudje živali ne samo da rešijo življenje, ampak tudi za juho in pečenko. Gotovo je ,da ako bi ubil štiri ali celo pet velblodov, postalo bi daljše potovanje nemogoče. Nikdo iz karavane bi si ne upapl v vasi nad bregom, kupit novih velblodov. V tem slučaju bi Stanko v imenu obeh očetov obljubil tem ljudem, da ne bodo kaznovani, ampak da dobe celo denarno nagrado — in... ne stalo bi nič drugega, kakor da se vrnejo.

Seveda. Toda ako mu ne dajo časa, da bi jim pripovedoval te obljube, ampak ga ubijejo v prvi jezi?

Toda časa dati in poslušati ga morajo, kajti ako ima v rokah puško, zamore držati vse v primerni oddaljenosti od sebe, dokler jim ne pove kar hoče. Ko jim bo vse razložil, bodo razumeli, da je zanje edina rešitev, ako se podajo. Potem bo on stopil na čelo karavane in jo peljal naravnost k Baher-Jussuf in k Nilu. Res, da so sedaj od tam precej oddaljeni, morda dan pota ali dva, ker so iz previdnosti Arabci krenili daleč v globinjo puščave. Toda to nič ne de; nekaj velblodov bo še ostalo in na enem izmed njih njih pojde Nelka. Stanko je začel pazljivo ogledavati Arabce. Vsi so spali trdo, kakor ljudje, ki so močno utrujeni, toda ker je noč že šla proti koncu, so se mogli vsak trenotek zbuditi. Treba je bilo delati naglo. Vzeti puško z naboji ni bilo težko, ker je ležala čisto blizu. Težje je bilo z risanico, katero je Hamis položil na svojo drugo stran. Stanko je upal, da se mu jo posreči ukrasti, toda hotel jo je vzeti iz zavoja in naložiti cevi na kopito šele, ko bo že nekaj korakov od jame, ker se je bal, da bi žvenketanje železa ne zbudilo spečih.

Deček se je iztegnil, kakor pajek nad Hamisom, prijel zavoj za držaj, ga dvignil in pričel vleči k sebi. Srce mu je bilo težko, v očeh se mu je delala tema, dihal je burno, toda stiskal je zobe in skušal premagati svoje razburjenje. Ko je pa jermenje, ki je obdajalo zavoj ,lahko zaškripalo, so mu kaplje ledenega potu stopile na obraz. Ta sekunda se mu je zdela, kakor celo stoletje. Toda Hamis se ni ganil. Zavoj je naredil nad njim polukrog in je kmalu ležal tiho poleg puške in nabojev.

Stanko se je oddahnil. Polovico dela je bilo že dokončanega. Sedaj se je bilo treba samo še brez šuma oddaljiti iz jame, oditi kakšnih deset korakov, potem pa skriti se v razpoklinah skal, odpreti zavoj, vložiti cevi, nabiti risanico in vsuti nekaj zabojev v žep. Potem je bila karavana v resnici v njegovih rokah, izročena na milost in nemilost.

Črna Stankova postava se je zarisala v najjasnejšem prostoru vhoda v jamo. Še minuta in bode zunaj. Potem še minuta in skrit bo med skalami. Potem naj se pa zbudi kdo izmed teh razbojnikov in zapazi, kaj se je zgodilo, naj zbudi še druge — vse bo prepozno. Iz strahu, da ne bi prevrnil kakšnega kamna, katerih je mnogo ležalo pri vhodu v duplino, iztegnil je deček eno nogo in začel iskati stopinjo zanesljivega prostora, kamor bi stopil.

Že je pokazal glavo iz vhoda, že je hotel stopiti vun s celim telesom, kar se je naglo zgodilo nekaj, da mu je kri obstala in oledenela v žilah.

Sredi grobne tišine je naenkrat zagrmelo, kakor grom ,radostno lajanje Sabe in napolnilo celo sotesko in od vseh strani izzvalo odmeve. Arabci so skočili iz spanja kot en človek in prvi predmet, ki jim je padel v oči, je bil pogled na Stanka z zavojem v eni in s puško z naboji v drugi roki.

"Ah ,Saba, kaj si naredil?!..."

X.

Vsi so se v enem trenotku s strašnim krikom vrgli na Stanka, v hipu so

(Nadaljevanje na 7 strani.)

POZOR! POZOR!

Obleke za jesen in zimo.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odsto vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOCHEVAR

SLOVENSKI GOSTILNIČAR

Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Frank Iopartz

400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

Frank Bambich

urar in zlatar,

5321 Butler Street

PITTSBURGH, PENNSYLVANIA.

ZA

Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

Geo. Laich

SALONER IN

AGENT PAROBRODNIH DRUŽB,

se priporoča rojakom v naklonjenost.

Pošilja denar v staro domovino, hitro in točno in po dnevnem kurzu.

Prodaja fina vina, likerje in smodke.

ROJAKI DOBRODOŠLI!

3501 E. 95th St. So. Chicago, Ill.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.

JOLIET, ILLINOIS

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

Phone Canal 498.

August Poglajen,

2300 S. Robey Street

CHICAGO, :: :: ILLINOIS

Gostilna

SE PRIPOROČA ROJAKOM.

Mi hocemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebra, desk in šinglne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu nevega kanala.

Predne kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na vogalu

DES PLAINES IN CLINTON STS

Chicago Phone 3856

JOS. KUHAR

MESNICA in GROCERIJA

SE PRIPOROČAM.

120 Moen Ave.

Rockdale, Illinois.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOVI "BELLADONNA" OBLIŽI

REVMATIZMU — SLABOSTIH v ČLENKIH

HROMOSTI — PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNI

BOLESTI v KOLKU — MRAZENJU v ŽIVOTU

BOLESTIH v ČLENKIH — VNETJU OPRSNI MRENE

NEVRALGIJI, PROTINU — PREHLAJENJU

OTRPLOSTI MIŠIC — BOLESTIH v LEDJIH

SLABOTNEM KRIŽU — BOLESTIH v KRIŽU

HUDEM KAŠLJU

Varčevanje.

njihovem najdražjemu zakladu — zdravju —, katerega ni tako lahko najti kadar je zgubljeno. Vendar vidimo okoli sebe kako mnogo je brezbrižnih ljudi, ki se zdi, kakor da bi ljudje vabili bolezen, nadloge in smrt v svoja telesa. Varčujte s svojim zdravjem bolj kot z denarjem.

Zdi se nam nepotrebno, da bi opozarjali ljudstvo na nevarnosti, ki pretijo Onim, ki so zgubili trdno zdravje in je žele zopet dobiti, priporočamo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To naturno zdravilo sestoji iz čistega rudečega vina in zdravilnih koreninc in zelišč ter je uspešno mnogokrat, ako se ga rabi kot zdravilov slučajih

ZABASANOSTI,
OTRPLIH JETER,
ZGUBI OKUSA,
NENADNA SLABOČA,
BOLEČINE DROBJA,
KRČEV,
ŽELODČNEGA KATARA,

in v vseh drugih slučajih, kadar je rabiti hitro izčistenje telesa brez da se ga oslabi. To zdravilo okrepča telo in drobje, da more storiti svoje delo brez motenja. V vseh slučajih bolezni želodca, obisti, jeter in drobja izvrstno deluje.

V VSEH LEKARNAH CENA $1.00.

Vedno imejte priročno Trinerjev Liniment, ki je najboljše mazilo za mišice in členke. Morda ga danes ne rabite, a jutri ga bi pa potrebovali. Cena 25c in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER,

IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

8249 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA
kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Conkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino:		Catawba belo vino:	
Sod, 6 gal.	$ 5.50	Sod, 6 gal.	$ 7.00
Sod, 10 gal.	8.00	Sod, 10 gal.	11.00
Sod, 25 gal.	16.50	Sod, 25 gal.	24.00
Sod, 50 gal.	30.00	Sod, 50 gal.	42.50

Delaware belo vino, sod, 10 galonov, $13.00. Sod 25 galonov, $26.00. Sod 50 galonov, $50.00.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

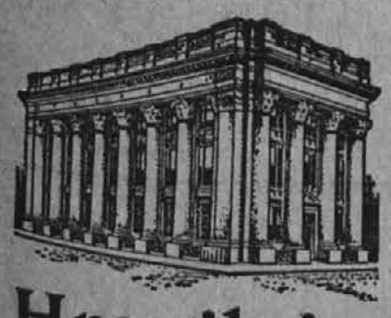

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z $1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD $4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

SKOZI PUSTINJE IN PUŠČAVO.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

mu iztrgali puško in naboje, vrgli ga na zemljo, zvezali mu roke in noge z vrvmi in ga pri tem tolkli in brcali, dokler jih slednjič ni odgnal Idris, ki se je bal za dečkovo življenje. Potem so začeli govoriti s pretrganimi besedami, kakor ljudje, nad katerimi je visela strašna nevarnost in katere je rešil samo srečen slučaj.

"To je vtelešeni satan!" zaklical je Idris in obraz mu je pobledel straha in vznemirjenja.

"Bil bi nas postrelil, kot divje gosi za pečenko," dostavil je Gebhr.

"Če bi ne bilo tega psa!"

"Bog ga je poslal."

"Vi ste ga pa hoteli ubiti," rekel je Hamis.

"Nikdo se ga odslej ne bo dotaknil."

"Vedno pa bo imel dovolj kosti in vode."

"Allah! Allah!" ponavljal je Idris, ki se ni mogel pomiriti, "smrt je visela nad nami. Uf!"

In začeli so pogledavati na ležečega Stanka s sovraštvom, toda tudi z nekim občudovanjem, da bi tako majhen deček bil zamogel postati vzrok njihove nesreče in pogube.

"Pri preroku!" zaklical je eden izmed beduinov, "treba je vendar preskrbeti, da bi nam ta sin Iblisa ne zavil vratov. Kačo peljemo Mahdiju! Kaj mislite sedaj ž njim storiti?"

"Odrezati mu moramo desno roko!" zaklical je Gebhr.

Beduini niso nič odgovorili, toda Idris temu ni maral pritrditi. Prišlo mu je na misel, da, ako bi jih preganjevalci dohiteli, bi jih zadela radi pohabljenja dečka toliko ostrejša kazen. Pa tudi kdo bi jim mogel zagotoviti, da Stanko ne umrje na mukah? V tem slučaju bi pa za zameno za Fatmo in njene otroke ostala samo še Nelka. Ko je toraj Gebhr potegnil za nož, da bi izpolnil svojo grožnjo, ga je Idris zagrabil za zapestje in zadržal:

"Ne!" rekel je. "Sramota bi bila za pet vojevnikov Mahdija, da bi se tako bali enega krščanskega ščeneta, da bi mu rezali pesti. Ponoči ga bomo zvezali, zato pa, kar je hotel sedaj narediti, prejel bo deset udarcev s korobačem."

Gebhr je hotel takoj izvršiti to obsodbo, toda Idris ga je spet sunil nazaj in zapovedal enemu izmed beduinov, naj pretepe dečka, zraven mu je pa šepnil na uho, naj ga ne tepe preveč močno. Ker se Hamis morebiti z ozirom na svojo poprejšnjo službo pri inženirju ali pa iz kakšnega drugega vzroka ni hotel vmešavati, je drugi beduin obrnil Stanka s hrbtom navzgor in delo bi se imelo začeti, kar je prišla nepričakovana ovira.

Pri vhodu dupline se je prikazala Nelka s Sabo.

Zaposlena s svojim ljubljencem, ki je pritekel v jamo in se takoj vrgel k njenim nogam, je res slišala kričanje Arabcev, toda ker v Egiptu Arabci, kakor tudi beduini kriče pri vsaki priliki, kakor da bi se hoteli med sabo poklati, se ni za to brigala. Šele ko je zaklicala Stanka in ni dobila od njega odgovora, je šla vun pogledat, če ne sedi morda že na velblodu in se je grozno prestrašila, ko je v prvem jutranjem svitanju zagledala Stanka ležati na zemlji, nad njim pa beduina s korobačem v roki. Na ta pogled je začela kričati, da se je razlegalo do neba in cepetati z nožicami, ko je pa beduin ne oziraje se nanjo pomeril prvi udarec, skočila je naprej in pokrila dečka s svojim telesom.

Beduin se je ustavil, ker ni imel povelja tepsti deklice. Med tem se je pa razlegel njen obupni in prestrašeni klic:

"Saba! Saba!"

Saba je razumel, zakaj se gre — in z enim skokom je bi lpri otrocih. Dlaka se mu je naježila na vratu in na hrbtu, oči so mu zažarele kot ogenj, iz celih prsi in iz mogočnega grla je pa zabučal, kot grom.

Potem so se pa čeljusti nagubančenega gobca dvignile počasi kvišku — in pokazal je zobe in bele kočnike tja do krvavih zebr. Grozni britan je začel potem stresati z glavo na desno in na levo, kakor da bi hotel Sudancem in beduinom natančno pokazati svojo strašno bojno orožje in jim povedati:

"Poglejte! s čem hočem braniti otroka."

Oni so se pa naglo umaknili, kajti vedeli so prvič, da jim je Saba rešil življenje, drugič jim je pa tudi bilo jasno, da kdor bi se v tem trenotku približal Nelki, temu bi besni mastif takoj zasadil svoje čekane v grlo.

Stali so torej ne vede kaj početi in gledali v zadregi drug na drugega, kakor da bi hotel eden drugega vprašati, kaj jim je sedaj početi.

Njihovo obtavljanje je trajalo tako dolgo, da je imela Nelka dovolj časa poklicati staro Dinah in ji je rekla, naj razveže Stanka. Nato je deček vstal, položil dlan na glavo Sabe in se obrnil k nasprotnikom:

"Nisem maral vas pomoriti, ampak samo velblode," rekel je skozi zobe.

Toda tudi to je Arabce prestrašilo tako, da bi se bili brez dvoma spet vrgli na Stanka, ako bi jih ne strašile plameneče oči in naježena dlaka Sabe. Gebhr je že hotel skočiti k njemu, toda zamolklo renčanje ga je prikovalo na mesto.

Nastopil je trenotek molčanja — potem se je razlegel krepki glas Idrisa:

"Na pot! na pot!"

XI.

Pretekel je dan, noč in drugi dan, a niso hiteli vedno dalje proti jugu in se zadrževali samo semtertje malo časa v izsušenih strugah, da ne bi preveč izmučili velblodov, jih napojili, nakrmili, obenem pa tudi med sabo razdelili hrano in vodo. Iz strahu pre preganjevalci, so zavili še bolj proti zahodu, kajti za vodo jim nekaj časa ni bilo treba skrbeti. Ploha res ni trajala več kot sedem ur, toda bila je tako silna, kakor da bi se nad puščavo pretrgali oblaki, torej sta Idris in Gebhr, kakor tudi beduini vedeli, da dobe na dnu izsušenih strug ali khorov in na takih krajih, kjer tvorijo skale naravne globine in neke vrste vodnjakov, nekaj dni toliko vode, da bo zadostovalo ne samo zanje in za velblode, ampak da se bodo lahko ž njo preskrbeli še za dalje. Po velikem dežju je nastalo, kot navadno, prekrasno vreme. Nebo je bilo brez oblačka ,zrak tako prozoren, da je pogled segal v neizmerno daljavo. Ponoči je nebo, posejano z zvezdami, žarelo in se lesketalo, kakor v tisočerih diamantih. Od pustinskega peska je vel rezek hlad.

Grbi velblodov so se že zmanjšali, toda živali, dobro rejene, so bile, kakor pravijo Arabci, še vedno krepke in niso izgubljale sil in tekle so tako rade, da se karavana ni pomikala dalje veliko bolj počasi, kot prvega dne, ko so odšli iz Gharak-el-Sultani. Stanko je z začudenjem zapazil, da najdejo beduini v nekaterih khorih, v skalnih razpadlinah, zavarovanih pred dežjem, zaloge dure in dateljev. Spoznal je, da so, preden so ju uropali, pripraviti vse poprej dogovorjeno med Fatmo, Idrisom in Gebhrom z ene, a beduini z druge strani. Lahko je bilo tudi uganiti, da sta dva človeka bila Mahdijeva pristaša in spoznavalca, ki sta hotela priti k njemu in sta se vsled tega rada dala nagovoriti od Sudancev k zaroti. Okrog Fayuma in v bližini Gharak-el-Sultani je bilo mnogo beduinov, ki so z otroci in velblodi kočevali v pustinji in prihajali v Medinet ali na železniške postaje za zaslužkom. Toda teh dveh ni Stanko videl nikdar poprej — in tudi ona nista mogla bivati v Medinet, ako, kakor se je pokazalo, nista poznala Stanka.

Dečku je prišlo na misel, če bi ju ne mogel podkupiti ,toda, ko se je spomnil, s kakšnim navdušenjem sta kričala, kadar se je med njimi spomnilo Mahdijevo ime, spoznal je, da bi to bilo nemogoče. Vendar se ni popolnoma izročil slučajem, kajti v duši tega dečka je tičala v resnici izvanredna odločnost, katero so podkurjali še dosedanji neuspehi. Vse, kar je poskusil — rekel je sam sebi — zaključilo se je s tem, da so me pretepli. Toda če bi me tudi vsak dan pretepali s korobačem, ali celo hoteli ubiti, vendar ne bom nehal premišljevati, kako bi iztrgal Nelko iz rok teh zločincev. Ako jih preganjalci vjamejo, toliko bolje, jaz bom pa postopal, kakor da bi se jih prav nič ne nadejal. — In ko se je spomnil, kaj se mu je zgodilo, pri misli na te izdajalske in okrutne ljudi, ki so mu iztrgali puško, ga tolkli s pestmi in brcali, se je srce v njem razburjalo in odločnost je naraščala. Čutil se je ne samo premaganega, ampak tudi pred njim ponižanega v svojem ponosu belega človeka. Pred vsem je pa očuval Nelkino krivico — in to čustvo obenem z grenkobo, ki se je naselila v njegovem srcu po zadnjem neuspehu, spremenilo se je v neizbrisljivo sovraštvo do obeh Sudancev. Res, da je slišal večkrat od očeta, da sovraštvo slepi in se mu predajajo samo take duše, ki niso zmožne česa boljšega; za enkrat pa ni mogel tega v sebi potlačiti in ga ni znal zatajiti.

Tako malo je znal prikrivati svoje sovraštvo, da je celo Idris to opazil in ga je začelo vznemirjati, ker je razumel, da ako jih preganjavci vjamejo, ne bo mogel na to računati, da bi se deček postavil zanj. Idris je bil vedno pripravljen za najpredrznejše čine, toda kakor človek, ki ni brez razuma, je menil, da je treba na vse misliti in si za slučaj nesreče pustiti kakšna vratica odprta. Radi tega se je po zadnjem dogodku hotel s Stankom pogoditi na kak način in je s tem namenom pri prvem odpočitku pričel ž njim sledeči razgovor:

Radi tvojega počenjanja," rekel je, "sem te moral kaznovati, ker bi te sicer drugi ubili, toda rekel sem beduinu, naj te ne tepe premočno."

Ker pa ni dobil nobenega odgovora, je čez trenotek govoril dalje:

"Poslušaj, sam si rekel, da beli ljudje vedno drže prisego, če mi torej prisežeš pri tvojem Bogu in pri glavi male bint, da ne boš počel ničesar proti nam, te ponoči ne bom dal zvezati."

Stanko ni odgovoril nato niti besede, toda iz bleska njegovih oči je Idris spoznal, da govori zaman.

Toda dasiravno so ga Gebhr in beduini nagovarjali, ni ga pustil ponoči zvezati, a ko Gebhr ni prenehal prigovarjati, mu je odgovoril jezno:

"Mesto da bi šel spat, pojdeš danes ti na stražo. Sklenil sem, da mora odslej eden izmed nas vedno stražiti, ko bodo drugi spali."

In v resnici so od onega dne vpeljali stražo na premen. To je oteževalo in v visoki stopinji uničevalo vse Stankove načrte, ker je vsak stražnik posebno pazil nanj.

Mesto tega so pa pustili otrokoma večjo svobodo, tako da sta mogla priti skupaj in se razgovarjati brez ovira.

Res je tudi takoj pri prvem nastopnem odpočitku Stanko sedel k Nelki in se ji je pričel zahvaljevati za pomoč.

Toda dasiravno je v resnici čutil veliko hvaležnosti, vendar se ni znal izraziti z lepimi besedami in nežnimi izrazi, ampak je samo stresal njeni dve ročici.

"Nelka!" rekel je, "ti si zelo dobra in zahvalim se ti; poleg tega pap priznam tudi odprto, da si ravnala kot oseba, ki ima najmanj trinajst let."

V Stankovih ustih so bile te besede največja pohvala, torej je srce malega dekletca zaplamenelo radosti in ponosa. Zdelo se ji je v tem trenotku, da nji ni nič nemogočega.

"Naj le nekoliko odrastem, bodo že videli!" odvrnila je in pogledala bojevito proti Sudancem.

Ker pa še ni vedela, zakaj se je šlo, in zakaj so se vsi Arabci vrgli na Stanka, začel ji je deček pripovedovati, kako je sklenil ukrasti puško, postreljati vse velblode in jih prisiliti vse, da bi se vrnili k reki.

"Ako bi se mi bilo to posrečilo," rekel je, "bila bi midva že svobodna."

"Ali so se zbudili?" vprašala je deklica s trepetajočim srcem.

"Zbudili so se. Saba je zakrivil, ki je priletel in pričel tako lajati, da bi obudil mrliča v grobu."

Nato se je njena jeza obrnila na Sabo.

"Grdi Saba! grdi! zato pa, ako sedaj priteče k meni, ne zinem zanj nobene besede in mu porečem, da je grd."

Stanko se je pa, dasiravno ni bil razpoložen za smeh, vendar nasmehnil tem besedam in vprašal:

"Kako mu boš rekla, da je grd, ako pravis, da nočeš spregovoriti k njemu niti besedice?"

(Dalje prih.)

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.

JOLIET, :-: ILLINOIS.

GERMAN

Loan & Savings Bank

MARTIN WESTPHAL

212 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 488.

ZA

PIŠMENI PAPIR,
KUVERTE,
NAKAZNICE,
BOLNIŠKE LISTE
IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglase in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, :: ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na

108 Jefferson Street, Joliet, Ill.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Posojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 500.

N. W. Phone 420.

MARTIN ZAGAR

Gostilna

Moen Ave. :: Rockdale, Ill.

Vljudno vabi vse rojake, Slovence in Hrvate, v svojo gostilno sredi Rockdala.

VSI DOBRO DOŠLI!

JOSIP ZALAR

JAVNI NOTAR,
1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

izdeluje vsakovrstne pravoveljavne listine in izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče zadeve za Združene Države in staro domovino.

Chicago tel. 1048, N. W. 770.

Farme v Wisconsinu.

Prodajem dobro in rodovitno zemljo v državi Wisconsin (Forest okraj) blizu mesta in dobrih trgov, cerkve in šole. Fina zemlja in jamčeni pridelki vsako leto. Samo $15 aker. Vsakemu naseljencu dobim delo po $1.75 na dan in več; tudi naredim hišo, če hoče.

MARTIN LAURICH je naš edini slovenski zastopnik.

M. PIKLOR,

prodajalec farm,

1526 W. 21st St. Chicago, Illinois.

Vsem Slovencem in Hrvatom priporočam mojo gostilno

"HOTEL FLAJNIK"

3329 PENN AVENUE

v kateri točim vedno sveže PIVO, ŽGANJE, VINA IN RAZNOVRSTNE DRUGE PIJAČE.

Priporočam se cenjenemu občinstvu v najobilnejši obisk. — Vsi znanci in neznanci vedno dobrodošli!

NA SVIDENJE!

P. & A. Phone 351-W.

Geo. Flajnik, lastnik

3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washintona za svoje zdravila serijalno številko ktere jamči, da so zdravila prava in koristna.

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkture in Pomado proti izpadanju in za rast las, kakoršne šedosedaj na svetu ni bilo, od katera moškim in ženskim gosti in dolgi lasje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali ter ne osiveli.

Ravnotako zrastejo moškim v 6. tednih krasni brki popolnoma. Revmatizem v rokah in nogah in križicah v 8 dneh popolnoma ozdravim, kurja očesa, bradavice, potne noge in ozebline se popolnoma odstranijo Da je to resnica jamčim s $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB WAHCIC,

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:
Soba 218 — 9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

Hrvatsko-Slovenski Dom.

GEO. MIKAN

SALUN

201 Ruby St., Joliet, Ill.
Chicago Phone 2952. N. W. 1252.

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.
Dvorana za zabave in veselice.
Kegljišče (Bowling Alleys)
Free lunch vsak dan. :: Dobrodošli!
Glasba po nizki ceni — Mance & Cigo Co.

Tri ženske, a le ena žena.

Povest iz amerikanskega življenja.

SLOVAŠKI SPISAL REV. S. FURDEK, POSLOVENIL REV. A. B.

III.

PIK-NIK.

Dan kinčanja grobov — "Decoration Day", krasen spomladanski dan, poln solnca in duhtečega cvetja. Pred cerkvijo sv. Jožefa v Salemu se zbira ljudstvo. Zvoni k sv. maši. Mladi in stari s košaricami v rokah, kakor bi šli na semenj. Gredo na izlet. Župnija sv. Jožefa je priredila pik-nik v Lake View Park kakih 15 milj proč od Salema. Najeli so vlak z desetimi vozovi, toda še polovica izletnikov nima prostora. Telefonirajo po drugi vlak. V Lake View Park kar mrgoli mladeži. Tudi starejših ljudi ne manjka. Ljudje delajo dan za dnem globoko v rovih, dekleta se mučijo po fabrikah. Kdo bi jim tedaj zameril, če se enkrat v letu pošteno naveselijo in nasmejijo? Na kegljišču je posebno živahno. Pri mizah sedijo možje in žene. V prijetni senci si privoščijo kozarec piva. Kmalu se razvežejo jeziki. Odmeva narodna pesem, kakor kadar zaplešejo kolo pod visokimi Tatrami. Pod košato streho starega hrasta je velika miza, okoli nje tri dolge klopi.

Solnce žge. Na klop se je vlegel dečekkakih deset let in v blagodejni senci skoro zaspal. Tik njega sedi žena, očividno njegova mati ter zre z ljubečim pogledom na spečega dečka. Približa se k mizi gospod, ki pelje ob roki mlado gospo.

"Roza, sedi tu sem. Grem na kegljišče, toda vrnem se čez pol ure ali pa še prej," reče gospod srednjih let.

"All right, papa," odvrne dama, in sede v senco k mizi.

V tem se prebudi dečko. Prve njegove besede so: "Mama, jaz bi rad ice-cream."

"Tu imaš nickel, idi, kupi si, a pridi takoj nazaj," mu naroči mati.

Zadoni vesela godba. Pod košatimi drevesi je obširno plesišče. Komaj zaigra godba, že kar mrgoli deklet na plesišču. Od vseh strani prihrumijo mladeniči. Vsak vzame po eno devojko in hajd na ples! Kako je to vse pisano! V glavi se ti začne vrteti, če dolgo gledaš ta vrtinec.

"Uboga dekleta, kdo ve, kaj vas še čaka," vzdihne na glas dečkova mati pod košatim hrastom.

"Da, kdo ve," ponovi za njo Roza v mislih.

Dečko se vrne z ice-creamom, ki mu očividno prav dobro tekne.

"Kako ti je ime, dečko," ga vpraša prijazno Roza.

"Jožko."

"Jožko, kdo?" vpraša Roza dalje.

"Povej, Jožko Hlavka," odgovori dečkova mati.

"Ali je tvoj oče tudi tukaj na pikniku?" ga vpraša Roza.

"Očeta ni tu," odvrne korajžno fant.

"Kje pa je?" hoče Roza vedeti.

"Ne vem."

Zopet zabuči godba in prekine nadaljni pogovor.

K družbi pod košatim hrastom prisede še tretja žena. Godba igra kar neprenehoma dalje, dekleta plešejo z mladeniči brez premora, brez utrujenja. Marsikatero dekle ne pozna večje zabave kot je ples. Na vse drugo pozabi. S celim srcem se uda tej zabavi, ki včasi traja le malo časa in je mnogokrat povod veliko britkih ur.

"Kje stanujete, ako smem vprašati," obrne se Roza k dečkovi materi.

"Zdaj bivam v Salemu, toda ne še dolgo. Stanovala sem nekaj časa v Big Creek."

"V Big Creek? Tam sem se jaz narodila," seže ji v besedo tretja, ki je prišla nazadnje.

"Ali stanuje vaš mož še zdaj v Big Creek?" vpraša Roza.

"Ne vem, kam se je podal. Pisal mi je nekoč iz Big Creeka v staro domovino, naj pridem za njim v Ameriko. Ko sem prišla v Big Creek, ga ni bilo več tam ,nikdo ni vedel, kam je šel, še poznal ga ni nihče."

"Jaz sem živela od rojstva v Big Creeku, toda imena Hlavka nisem nikoli slišala med Slovaki," odvrne tretja.

"Taki so možki," vzdihne dečkova mati, "v hiši svojih starišev sem bila srečna, toda v zakonskem stanu sem malo sreče okusila. Doma sem bila v Žilini, imeli smo za sosede Hlavkove, bili so dobri ljudje. Juri, s katerim sem se pozneje omožila, je hodil v šolo. Dovršil je tri gimnazijske razrede, bil je nadarjen dijak, toda silno nestanoviten. Vstopil je v štrto gimnazijo. Stariši so želeli, da bi postal duhovnik. Vzgojili so ga za navdušenega Slovaka, ker v Žilini je zdaj malo ljudi, ki bi bili dobri slovaški narodnjaki. Jurija so zato imeli v gimnaziji za panšlavista. Grozil je, da bo ustrelil koga, če mu ne dajo miru. Za to grožnjo bi moral biti kaznovan. A rajši je pustil gimnazijo in odišel v Brno na trgovsko akademijo. Tu je bil med Slovani, toda tudi tukaj ni dokončal šole. Ko je prišel domov, prinesel je na čelu rano. Stepel se je z vojaki. Pijani huzar ga je mahnil s sablo prek čela. Rana se je sicer zacelila, toda pozna se mu celo življenje nad desnim očesom. Kakor sem rekla, so bili Hlavkovi naši sosedi in njegovi stariši so me vedno silili, naj ga vzamem. Nisem imela veselja do tega, ker sem ga poznala kot veternjaka in lahkomiselnega človeka. Ko mi je pa še moja mati prigovarjala, naj ga skušam preobrniti, privolila sem in vzela sva se. Toda niti leto dni nisva živela skupaj. Pobral je svojemu očetu denar in odišel v Ameriko, ne da bi se bil poslovil od mene. Še le iz New Yorka sem dobila pismo od njega in tako spoznala, da me je res zapustil."

"Ali ni imel kos odsekanega ušesa, ta vaš Juri Hlavka?" vpraša žena, ki je rekla, da se je narodila v Big Creek.

"Da, imel je odsekan majhen košček desnega ušesa. Ali ste ga vi videli?" vpraša radovedno Hlavkova.

"Bogu bodi potoženo, ne samo videla. Poročena sem ž njim. Meni je rekel, da se piše Juri Borik. Imel je črne oči in kuštrave lase. Zaradi njega me je moj oče razdedinil. Ne smem se več vrniti domov. Vzela sva denar, ki je bil lastnina štrajkajočih delavcev. Pobegnila sem z Borikom od doma in poročila sva se v Inland, O."

"Papa, papa, pojdi sem. To je gospa Hlavkova," predstavlja Roza dečkovo mater očetu, "to je pa gospa Borikova, a to je moj oče. Juri Hlavka iz Žiline na Ogrskem je prišel v Big Creek in se poročil z gospo Borikovo."

"Jaz sem se imenovala po očetu Kulka," popravlja Borikova.

"Torej tako, Juri se je oženil v Inland, O. z gospico Kulkovo. Hlavka in Borik sta imela nad desnim očesom rano, a prvi in drugi Juri sta imela odsekan en kos desnega ušesa."

"To je pa za nas res nekaj novega," opomni gospod Hora. "Imate kako pismo od svojega moža?" vpraša Hlavkovo.

"Da, tu imam pismo, ki mi ga je pisal."

"Bodite tako prijazni, pokažite mi pismo, rad bi videl pisavo gospoda Hlavke."

"For heaven's sake! To je Jurijev rokopis," vsklikne Roza.

Hlavkova gleda začudeno na Rozo. "Kaj ga tudi vi poznate?"

"Pri nas se je izdajal za Jurija Smely. Dne 8. julija 1912 sem bila poročena ž njim v cerkvi sv. Jožefa v Salemu."

"Neverjetno! Tak brezbožnež je postal moj mož!" zakliče Hlavkova.

"O, kako velik kamen mi je padel od srca! Zdaj je ločitev zakona lahka, jaz nisem žena Hlavkova, prosta sem," zažvrgoli srečna Roza.

"Tudi jaz sem prosta, Bogu bodi hvala. Zdaj smem nazaj domov k očetu," oglasi se Kulkova.

"Ne žalujte za svojim možem," obrne se Hora k Hlavkovi. "Nisem brez premoženja, skrbel bom za vas in za otroka."

Ko se je dan nagnil k večeru, so se izletniki veselih lic vračali domov. Dekleta so kaj rada posedla v vozove, bila so utrujena od plesa. Toda zabavale so se imenitno. Med vsemi izletniki pa ni bilo človeka, ki bi bil bolj srečen, kakor Horova Roza. Izbrisala je sicer iz svojega srca nezvestega in domnevnega soproga, toda mlado dekle je bilo vezano za celo življenje. Zdaj se čuti zopet prosto. Nikdar bi si ne bila mislila, da ima ta beseda "prostost" tako globoki pomen.

Tri žene enega moža so se danes sešle pod Horovo streho in obhajale slovesnost lepšo od svatbe.

Hora, ki je bil vedno darežljiv, se je danes izkazal kot razsipajočega gostitelja.

Washington noče prohibicije.

Washington, D. C., 18. jan. — Senat je s 40 proti 38 glasom zavrgel predlog, brez ozira na parlamentarna pravila dodati dovolitveni predlogi za distrikt Columbia postavko (znesek) v prohibicijske svrhe. Dvotretjinska večina je potrebna za odpravo parlamentarnih pravil. Razprave so trajale pet dni.

Ladja se potopila.

London, 18. jan. — Edenindvajset od 27 glav broječega moštva britanske ladje "Penarth", ki je bila obložena s koruzo, je utonilo danes nedaleč od brežine pri Norfolku. "Penarth" se je nahajala med vožnjo iz reke Plate v Hull. V viharju je zadela pri Sheeringhamu ob pečino in se razbila. Šest preživelcev so rešili ribiči.

Priselitveni zakon v Beli hiši.

Washington, D. C., 18. jan. — Predsednik Wilson je odredil, da se prihodnji petek prihranijo tri ure za sprejetje protestov in predlogov v zvezi z dostavkom o naobraženosti v priselitvenem zakonu. Dotični dostavek je bil pred kratkim v senatu sprejet.

Z. D. ladja zadržana.

Washington, D. C., 20. jan. — Državni department je vprašal britansko poslaništvo za pojasnilo, zakaj je bil parnik "Greenbrier", med vožnjo iz New Yorka v Bremen, z bombažem na krovu in potrdilom britanskega konzula v New Yorku, zaustavljen po neki britanski križarki, poslan pod britansko zastavo v neko britansko luko in zadržan dva dni, preden so mu dovolili dovršiti svojo vožnjo do Bremena.

Banka v zadregi.

Uniontown, Pa., 18. jan. — First National Bank v Uniontownu ni odprla danes dopoldne ob 9. uri svojih vrat. Pred vhodom čakajočim hranitelјem je bilo pojasnjeno, da ravnatelji zborujejo, in bržko se zborovanje zaključi, da bo izdano naznanilo.

Banka ima glavnice $100,000, vložki znašajo približno 2,000,000 dolarjev.

ZA KRATEK ČAS.

Jednakost.

Bobek: "Kakšen razloček je med možem, ki ima hudo ženo, in med zvonikom?"

Babek: "Nobeden; vsak nosi svoj — križ."

Zakaj je Mohamed prepovedal vino piti

A: "Zakaj je Mohamed prepovedal vino piti, več žen pa je dovolil imeti?"

B: "Ker je mislil, da ima trezen človek že jedne žene zadosti."

Uspehi denarja.

A: "Kakšen razloček je med muto (šrango) in človekom?"

B: "Človek se pripogne pred denarjem, muta pa se vzdigne pred njim."

Dobra ura.

A: "Kdaj ima berač dobro uro?"

B: "Kadar gre iz Celja v Vojnik."

Koliko ur.

Gredoč skozi mesto L., vpraša potnik kmeta na cesti: "Prijatelj, koliko ur je od tukaj do Ljubljane?"

"Ur?" odgovori kmet, "skoro v vsaki hiši je vsaj jedna, po nekaterih hišah jih je celo po več."

"Ne mislim tako," reče potnik ,"ampak želim le zvedeti, koliko računajo iz vašega mesta do Ljubljane; samo to, prosim, mi povejte!"

"Koliko računajo? I no, če greste peš, ne računajo nič, ako se pa želite peljati, plačate dvajset grošev," odgovori mu šaljivec, in nato se ločita.

Vožnja v mesto.

Potnik vpraša krčmarja ,pri katerem se je ustavil, koliko je do bližnjega mesta z dvema konjema. Krčmar mu odgovori: "Dve uri." Potnik vpraša dalje: "A s štirimi konji?" Krčmar nekoliko pomisli in reče: "Jedno uro." Ko to zasliši nekov šaljivec, reče potniku :"Uprezite šest konj, pa se vam ne bo treba voziti, kar hipoma boste v mestu!"

Kako daleč je solnce.

Jurija Pavliho je nekdo hotel spraviti v zadrego. Bil je namreč nanj hud, ker je spretno odgovarjal vsem vprašanjem. Reče tedaj vpričo mnogih ljudij: "Prebrisani Jurij! Ker že vse veš, povej nam še, koliko mačjih repov je treba, da bi segli do solnca?" Jurij Pavliha pa se nasmehne in reče: "Ne več nego jednega, če je ta zadosti dolg."

Interpelacija.

Volilci nekega okraja so poklicali svojega poslanca predse, da bi jim poročal o svojem delovanji. Volilec očita razjarjen poslancu: "Pazno smo prečitali vse debate in se prepričali, da v zadnjih desetih sejah niti jedenkrat niste odprli ust." — "Dragi prijatelj," odgovori poslanec, to je zgolj obrekovanje; brezštevilnokrat sem zazdehal!"

Srebrna miš.

Ko je pred nekaj leti pruski deželni načelnik v Lotaringiji potoval po svojem okraji, prišel je nekega dne v francosko vas, ki je imela jako lepo cerkev, posvečeno Materi božji. Slula je ta Mati božja za čudodelno, in zato je veliko romarjev prihajalo vanjo. Župan odvede pruskega deželnega načelnika v to cerkev, kjer mu vse razkaže. Ko prideta do stranskega oltarja čudotvorne Marije device, ugleda načelnik med darovi, posvečenimi Mariji devici, tudi srebrno miš ter vpraša župana, kaj to pomeni. Župan pravi, da se je pred nekoliko leti v tem kraji pokazalo strašno veliko mišij, ki so pretile pokončati vse poljske pridelke. Zato so se obrnili prebivalci tega okraja k Mariji devici za pomoč in so ji posvetili to srebrno miš. Ko se je to zgodilo, izginile so kar hipoma vse miši s polja, kakor bi bil odrezal. Nato vpraša pruski deželni načelnik ves začuden župana: "Pa tudi vi, izobražen mož, verjamete kaj takega?" Župan se nasmehne in odgovori: "Ako bi to verjel, tedaj bi precej denašnji dan na oltar pred Marijo devico postavil — srebrnega Prusa."

Kako se komu napravlja veselje.

Sosed vidi soseda, ki neusmiljeno pretepa psa. Nejevoljen stopi k njemu in ga vpraša: "Zakaj vendar tako neusmiljeno pretepate ubogega psička?" — "Rad bi mu napravil veselje," odgovori sosed. — "To pač ubogemu psu ni v veselje, ako ga bijete tako neusmiljeno!" — "Res je, da zdaj ne čuti veselja, ali čutil ga bo potem, kadar ga izpustim!"

Ali vas hrbet boli?

Mnogo ljudi trpi vsled bolečin v hrbtu, omotice in drugih obistnih neprilik. Severovo Zdravilo za obisti in jetra (Severa's Kidney and Liver Remedy) se izdeluje in priporoča za zdravljenje neprilik kakor: vnetja obisti in mehurja, zadrževanje vode ali goste vode, bolestnega puščanja vode, oteklih nog in bola v hrbtu, ki so učinek obistnih neprilik, zlatenice in kislega želodca. Cena 50 centov in $1. v vseh lekarnah. Zahtevajte Severovo. Vprašajte po njem po imenu. Ne sprejmite nadomestitev. Vprašajte lekarnarja za Severov Almanah in Zdravoslovje za 1915. Dobi se zastonj. Ako ga ne morete dobiti od lekarnarja, pišite nam ponj. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. Ad. for Jan.

IŠČEM SVOJO SESTRO! RADA bi izvedela za mojo sestro. Poprej je živela v državi Ohio, pisala se je Mary Marinčič, in sedaj se Klobučar. Vsem znancem in prijateljem se lepo zahvaljujem že zanaprej ,kateri mi pošlje njen naslov. Jozefa Pušnik, 604 N. Curtis St., Chicago, Ill. 2t

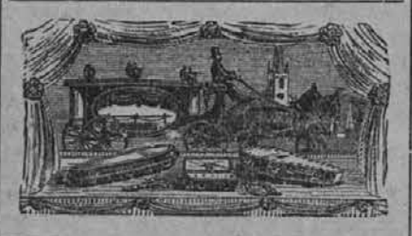

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

JOLIET CITIZENS BREWING CO.

North Collins St., Joliet, Ill.

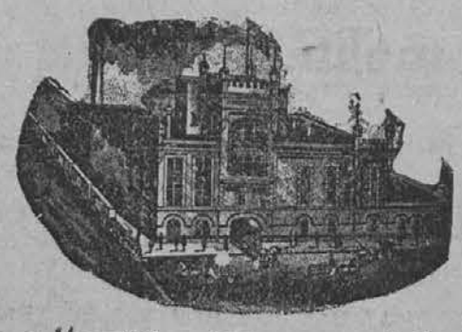

Pijte "Elk Brand" pivo

Izdelovalci najboljšega piva sodčkih in steklenicah.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic), za	$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond, Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond, Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Union Coal & Transfer Co

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago tel. 4313. Northwestern tel. 410

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN NAJSIGURNEJE V

Prvo Hrvatsko Stedionico

U ZAGREBU, CROATIA, EUROPE,

in nje podružnice v: Belavaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevici, Novem Vinodolu, Osijeku, Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Velik Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.

Delniška glavnica in pričuve K 16,250,000.

Nasvete in navodila pošljemo zastonj

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1887

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.